

Wiadomości KSN **Solidarność**

Biuletyn Informacyjny Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
Nr 1-2(214-215) **styczeń – luty 2014 r.**

SPIS TREŚCI

Budżet Państwa na 2014 r. – J. Sobieszczański.

Działania KSN NSZZ „S”:

- Komunikat z obrad Rady KSN z dn. 25.01.2014 r.
- List do MNiSW prof. L. Kolarskiej-Bobińskiej z 18.12.13 r.
- Informacja z posiedzenia Podkomisji Sejmu RP ds. NiSW dot. kondycji nauk humanistycznych z dn. 6.02.2014 r.
- List przewodniczącego E. Malca z dn. 23.01.2014 r.
- RGNiSW zaprasza KSN na II posiedzenie plenarne w dn. 13.02.2014 r.

- Porządek obrad II posiedzenia RGNiSW w dn. 13.02.14 r.

Opinie KSN NSZZ „Solidarność”:

- Opinia KSN dot. rządowego proj. zmiany ustawy o P.s.w.

- Uwagi KSN do proj. ustawy o zmianie zasad finansowania nauki.

Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego kwestionujące przepisy dot. finansowania niepublicznych szkół wyższych. Cenzura w Miejskim Przedsiębiorstwie Komunikacyjnym w Krakowie.

Z prac Komisji KSN:

- Informacja Komisji KSN dot. naliczenia odpisu na ZFŚS w 2014 r.

- Notatka ze spotkania Komisji ds. Płac z dn. 18.01.14 r.

Kształcenie na kierunku analityka medyczna/medycyna laboratoryjna (materiały).

Nekrologi.

My, którzy stworzyliśmy fenomen „Solidarności”, nie możemy bez wzruszeń patrzeć na fenomen Majdanu. Jesteśmy pełni podziwu. Nie dzień, nie tydzień, ale miesiące, także mroźne miesiące, trwał Majdan. To obóz sprzeciwu wobec beznadziejności do której prowadzona jest Ukraina, wobec niepodległości bez niepodległości, wobec korupcji przekreślającej szanse na normalność. Czy naród ukraiński osiągnie wolność i demokrację bez pomocy wolnych, demokratycznych państw?

Przez wieki dzieje Polski spletały się z Ukrainą. Mamy też bolesne rany. Teraz mamy nadzieję, że dążenie Ukrainy do wolności przyniesie wolną, bratnią Ukrainę. Nasza pomoc jest Ukrainie bardzo potrzebna.

Red.

BUDŻET PAŃSTWA NA 2014 ROK

Sejm w styczniu, po rozpatrzeniu poprawek Senatu, przyjął ustawę budżetową na 2014 rok. Na stronie następniej podano ogólne podstawowe wielkości budżetu państwa oraz podstawowe wielkości określające wydatki państwa na naukę i szkolnictwo wyższe w 2014 roku. Zestawiono je z analogicznymi wielkościami budżetu państwa w 2013 roku.

W ubiegłym roku budżet państwa był nowelizowany, niestety w dół. Dlatego w kolumnie budżetu państwa na rok 2013 w poszczególnych pozycjach podane są dwie wartości. Najpierw wg pierwotnie przyjętego projektu i poniżej wg wrześniowej noweli. Cięcia budżetowe dotknęły także naukę i szkolnictwo wyższe. Jednak nie uszczuplono środków na podstawową działalność uczelni. No i, na szczęście, nie naruszono środków w rezerwie celowej na poprawę wynagrodzeń w szkolnictwie wyższym. Pozwoliło to wreszcie na wprowadzenie w ubiegłym roku wyraźnej podwyżki płac. W budżecie państwa na rok 2014 wydatki na naukę są na poziomie ubiegłorocznym, a na szkolnictwo wyższe na poziomie nieco wyższym. Znowu sytuację nieco podratują środki europejskie. Natomiast w dalszym ciągu nie można liczyć na większe zaangażowanie gospodarki w finansowanie badań naukowych w Polsce. Ten problem był podnoszony przez KSN od początku lat dziewięćdziesiątych. Wtedy było dużo łatwiej wprowadzać rozwiązania skłaniające do powiązania gospodarki z badaniami naukowymi na rzecz gospodarki. Optymistycznym akcentem jest jednak umieszczenie w rezerwie celowej środków na zwiększenie wynagrodzeń pracowników szkół wyższych.

Pani minister Barbara Kudrycka dotrzymała słowa. Pamiętajmy, że w następnym roku w budżecie państwa, zgodnie z zapowiedziami rządu, również powinna być taka pozycja.

Tabl. 1. Zestawienie niektórych wielkości wg ustawy budżetowej na 2013 rok, z dnia 12 grudnia 2012 r i ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy budżetowej na rok 2013 oraz wg ustawy budżet państwa na rok 2014, z dn. 24.01.2014 r.

	BP na rok 2013 wg projektu ustawy z 2012 i ustawy z 2013*	BP na rok 2014 wg ustawy z 24.01.2014**
Dochody BP, w tys. zł.	299 385 300 275 729 440	277 782 224
Wydatki BP, w tys. zł.	334 950 800 327 294 440	325 287 369
Deficyt BP, w tys. zł.	≤ 35 565 500 ≤ 51 565 000	≤ 47 505 145
Dochody BP ze środków europejskich, w tys. zł	81 403 652	77 957 123
Łączna kwota wydatków budżetu środków europejskich, w tys. zł.	75 249 104	78 348 825
Ogólna rezerwa budżetowa, w tys. zł.	95 000	
Prognozowane przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w gospodarce narodowej, w zł	3 713 3 621	3 746
Średnioroczny wskaźnik wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej, w %%	100,0	100,0
Prognozowany średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych, w %%	102,7 101,6	102,4
Prognozowany średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych dla rencistów i emerytów, w %%	103,0 101,9	102,7
Kwota bazowa członków korpusu służby cywilnej, w zł.	1 873,84	1 873,84
Kwota bazowa dla nauczycieli, w zł.	2 717,59	2 717,59
Produkt Krajowy Brutto (PKB) w mld zł.	1 642,9***	1 721,5***
Udział wydatków BP w PKB, w %%	19,0	18,9

* Projekt ustawy budżetowej na rok 2013, z dnia 12 grudnia 2012 r., druk sejmowy 75, a poniżej wg Ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy budżetowej na rok 2013.

** Ustawa budżetowa na rok 2014 z dnia 24 stycznia 2014 r.

*** Przewidywane wykonanie lub prognoza.

Tabl. 2. Porównanie wydatków budżetu państwa na naukę wg ustawy budżetowej na 2013 rok i wg ustawy budżetowej na rok 2014 z 24 stycznia 2014 roku

	BP na rok 2013 wg projektu ustawy z 2012 i ustawy z 2013*	BP na rok 2014 wg ustawy z 24.01.2014**
Dział Nauka 730, w tys. zł.	4 933 378 4 774 678	4 943 137
Wydatki majątkowe	318 987 273 587	256 554
Udział wydatków na Naukę w PKB, w %%	0,29 0,29	0,29
Część 28, Nauka. (Dział 730. Nauka)	4 852 249	4 864 986
Działalność statutowa i inwestycyjna jednostek naukowych, w tys. zł.	2 426 442 2 377 242	2 408 694
Działalność upowszechniająca naukę, w tys. zł.	49 256	47 340
Współpraca naukowa z zagranicą, w tys. zł.	156 165 134 165	277 473
Narodowe Centrum Badań i Rozwoju	1 282 825 1 212 825	1 229 266
Narodowe Centrum Nauki, w tys. zł.	899 993 884 993	885 000
Część 28, Nauka. (Dział 921. Kultura i ochrona dziedzictwa narodowego)	8 000	8 000

Tabl. 3. Porównanie wydatków budżetu państwa na naukę wg ustawy budżetowej na 2013 rok i wg ustawy budżetowej na rok 2014 z 24 stycznia 2014 roku

	BP na rok 2013 wg projektu ustawy z 2012 i ustawy 2013*	BP na rok 2014 wg ustawy z 24.01.2014**
Dział 803. Szkolnictwo wyższe, w tys. zł.	12 216 305 12 092 844	13 355 861
Wydatki majątkowe, w tys. zł.	434 728 406 738	424 318
Udział wydatków na Szkolnictwo wyższe w PKB, w % %	0,72 0,74	0,78
Rezerwa celowa. Środki na zwiększenie wynagrodzeń pracowników szkół wyższych (Poz. 40).	907 546 bz	953 223

Wydatki BP na szkolnictwo wyższe w częściach BP, w tys. zł.

Cz. 38. Szkolnictwo wyższe (dotyczy uczelni podległych bezpośrednio MNiSW).	9 958 027 9 830 601	10 913 734
Działalność dydaktyczna (w tym: dotacje i subwencje).	7 821 000 7 770 300 (7 523 673) (7 523 673)	8 744 881 (8 427 177)
Pomoc materialna dla studentów i doktorantów.	1 606 650 1 603 750	1 612 902
Fundusz Pomocy i Kredytów Studenckich.	96 000 70 000	68 000
Zadania projakościowe.	235 790 187 569	241 449
Cz. 21. Gospodarka morska. Szkolnictwo wyższe.	103 940	112 689
Działalność dydaktyczna.	91 640	100 789
Pomoc materialna dla studentów i doktorantów.	12 300	11 900
Cz. 24. Kultura i Ochrona Dziedzictwa Narodowego.		
Szkolnictwo wyższe.	505 958	538 697
Działalność dydaktyczna.	472 282	509 971
Pomoc materialna dla studentów i doktorantów.	27 674	27 774
Cz. 46. Zdrowie. Szkolnictwo wyższe.	1 366 454	1 484 907
Działalność dydaktyczna.	1 268 045	1 384 172
Pomoc materialna dla studentów i doktorantów.	98 379	100 705

Janusz Sobieszkański

Komunikat z obrad Rady KSN NSZZ „Solidarność”

25 stycznia 2014 r. w Warszawie

Przewodniczący KSN zaproponował następujący porządek obrad:

1. Preliminarz budżetowy na rok 2014.
2. Przedstawienie stanu przygotowań do akcji protestacyjnej w związku z niezadowolającym w dalszym ciągu projektem nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym.
3. Sprawy związane z organizacją WZD w Sękocinie Starym.
4. Dyskusja nad podwyżkami w roku 2014.
5. (Skreślony) Sprawa zmian w regulaminie KSN.
6. Uchwała Rady KSN w sprawie angażowania się KSN w inicjatywy i komitety Education International (ETUCE).
7. Sprawa apelu (wzorowanego na apelu Prezydium z dnia 16 listopada 2013 r.) Rady KSN do członków KSN w związku z wyborami w KSN.
8. Sprawa Zespołu ds. regulaminu obrad Rady.
9. (Skreślony) Wniosek Przewodniczącego o odwołanie Kolegi Mosakowskiego ze składu Prezydium Rady KSN.
10. Sprawy lokalne.
11. Wolne wnioski.

Po dłuższej dyskusji Rada zdecydowała o skreśleniu punktów nr 5 i 9. Poniżej omawiam w skrócie poszczególne punkty porządku obrad.

1. Uchwalono preliminarz budżetowy na rok 2014. Sytuacja finansowa KSN jest najlepsza od wielu lat, pomimo – a może właśnie dlatego – przeznaczenia ponad 70 tys. zł na akcje protestacyjne w roku 2011. Taka ocena sytuacji bierze się z faktu uzyskania – w wyniku protestów – podwyżek wynagrodzeń w latach 2013-2015 w kwocie ogólnej ponad 3 mld zł; jakiś ułamek z tego trafi do KSN w postaci składek członkowskich. Inwestycja w protesty związkowe jest być może najbardziej zyskownym rodzajem inwestycji.
2. Przedstawiono stan przygotowań do akcji protestacyjnej w związku z niezadowolającym w dalszym ciągu projektem nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym. Deklaracje przeprowadzenia akcji, głównie medialnych, złożyły struktury KSN w Katowicach, Krakowie i Poznaniu. Być może Lublin, Gdańsk i Wrocław przyłączą się do akcji. Z Warszawy nadchodzą sprzeczne sygnały.
W Krakowie odbędzie się 29 stycznia pikiet pod Urzędem Miasta, sprowokowana przez rządową nowelizację w sprawie PUZP. Żeby rzecz wyjaśnić: w końcu września 2013 r. służby Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego odmówiły przyjęcia do emisji naszego opłaconego spotu protestującego przeciw pozbawieniu nas prawa do PUZP. Przewodniczący KSN powiadomił o tym prezydenta Krakowa Jacka Majchrowskiego, któremu MPK podlega. Do tej pory nie było reakcji, stąd pikiet.
3. Omówiono przygotowania do Walnego Zebrania Delegatów w Sękocinie Starym w dniach 23-24 maja 2014 r.
4. Dyskutowano nad podwyżkami w roku 2014. Rada podjęła uchwałę zobowiązującą negocjatorów do prezentowania podczas rozmów z ministrem nauki i szkolnictwa wyższegonastępującego stanowiska. Podwyżki mają być:
 - przeznaczone wyłącznie dla zatrudnionych na tzw. pierwszym etapie, z uwzględnieniem pracowników, którzy nie są zatrudnieni w pełnym wymiarze;
 - minister powinien w tzw. liście pasterskim nakazać rektorom negocjowanie porozumień o podwyżkach ze związkami zawodowymi.Wydaje się oczywiste postulowanie w rozmowach minimalnego poziomu podwyżek dla najmniej zarabiających.
Rada odrzuciła wniosek Przewodniczącego Komisji ds. Płac o przegłosowanie składu negocjatorów ze strony KSN.
6. Rada KSN zdecydowała nie procedować w sprawie angażowania się KSN w inicjatywy i komitety Education International (ETUCE) merytorycznie związane ze szkolnictwem wyższym lub edukacją.
7. Rada KSN przyjęła tekst apelu do członków KSN w związku z wyborami w KSN:

**Szanowne Koleżanki i Koledzy,
członkowie NSZZ „Solidarność” zrzeszeni w Krajowej Sekcji Nauki**

Zbliża się czas wyborów do wszystkich instancji związkowych. Do końca marca 2014 roku wybierzemy władze związkowe w organizacjach zakładowych oraz delegatów na Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”. W połowie maja 2014 roku odbędzie się Walne Zebranie Delegatów KSN NSZZ „Solidarność”, które dokona wyboru Przewodniczącego KSN i Rady KSN.

KSN NSZZ „Solidarność” służy nie tylko nam, członkom „Solidarności”, ale i całemu środowisku akademickiemu i naukowemu. Służy nie najgorzej – pamiętajmy chociażby o podwyżkach wynagrodzeń, których I etap został zrealizowany w 2013, a zaplanowano jeszcze dwa kolejne. Nie byłoby tych podwyżek bez nacisków KSN. Podjęliśmy próbę – nieudaną, wskutek niechęci Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego i ulomnego prawa – zawarcia Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy, który obok wielu innych spraw zagwarantowałby dłuższą perspektywę podwyższania wynagrodzeń. Doprowadziliśmy do złagodzenia niektórych zapisów pracowniczych nowelizowanej w 2011 roku ustawy o szkolnictwie wyższym. Pomagamy Komisjom Zakładowym w rozwiązywaniu lokalnych spraw pracowniczych. Więcej o działalności KSN znajdziecie na naszej stronie domowej: <http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn/>

Jesteśmy jednak nie tylko pracownikami, ale i obywatelami.

Jan Paweł II skierował następujące słowa do środowiska akademickiego w czasie audiencji dla rektorów polskich uczelni akademickich, która odbyła się w dniu 4 stycznia 1996 r. w Watykanie: *Trzeba, aby środowiska akademickie odzyskały swój tradycyjny autorytet moralny, aby stawały się na nowo sumieniem narodu, dając przykład cnót obywatelskich i patriotycznych.*

Staramy się – na miarę naszych możliwości – sprostać wezwaniu Ojca Świętego.

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” protestowała przeciw przeproszeniu stalinowskiego politruka prof. Zygmunta Baumana, i to w imieniu całego środowiska akademickiego, przez minister Barbarę Kudrycką. Wzywaliśmy minister edukacji narodowej Krystynę Szumilas do przywrócenia w kanonie lektur autorów kojarzących się z postawami patriotycznymi i współtworzących kulturowy rdzeń polskiej wspólnoty narodowej. Broniliśmy prawa Telewizji Trwam do korzystania z tzw. multipleksów, umożliwiających ogólnokrajowy zasięg emisji programu. To tylko niektóre przykłady naszych przedsięwzięć.

Wzywamy Was do aktywnego uczestnictwa w kampanii wyborczej w organizacjach zakładowych oraz w wyborach delegatów na Walne Zebranie Delegatów Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”. Wybierzcie najlepszych z najlepszych, którzy będą kontynuować obecną aktywność KSN NSZZ „Solidarność” na rzecz całego środowiska.

8. Rada podjęła następujące decyzje:

- 1) Rada KSN NSZZ „Solidarność” składa podziękowania zespołowi ds. regulaminu obrad Rady za pracę włożoną w przygotowanie projektu regulaminu.
- 2) Rada KSN NSZZ „Solidarność” przekaże przygotowany projekt regulaminu nowym władzom KSN wybranym na Walnym Zebraniu Delegatów w maju 2014 r..

10. Sprawy lokalne. Koleżanka Aneta Karpicz została przez aklamację zgłoszona do monitorowania Programu Operacyjnego Wiedza, Edukacja i Rozwój (POWER).

11. Wolne wnioski były bardzo różnicowane.

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

/-/ Edward Malec

Dzień wcześniej, tj. 24 stycznia, obradowało Prezydium Rady KSN. Wstępny program obrad przewidywał następujące punkty:

1. Preliminarz budżetowy na rok 2014.
2. Przedstawienie stanu przygotowań do akcji protestacyjnej w związku z niezadowolającym w dalszym ciągu projektem nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym. Relacja ze spotkań w Sejmie przedstawicieli KSN z reprezentacjami klubów poselskich SLD i PiS.
3. Sprawy związane z organizacją WZD w Sękocinie Starym.
4. Dyskusja nad podwyżkami w roku 2014.
5. Sprawa upomnienia (rekomendacja dla Rady KSN) Kolegi R. Mosakowskiego za angażowanie się w sprawy ideologii gender.

Red.

**Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego
Prof. Lena Kolarska-Bobińska**

Szanowna Pani Profesor,

Rada Ministrów przyjęła we wtorek 17 grudnia projekt nowelizacji Prawa o szkolnictwie wyższym P.s.w.). Znalazły się w nim propozycje, przeciwko którym KSN protestuje od dawna. Najistotniejszą zmianą jest skreślenie ustępu 1 w artykule 152, które w istocie pozbawia związki zawodowe reprezentujące pracowników uczelni wyższych prawa do zawarcia Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy. Przy obecnym stanie prawnym brakować będzie bowiem po stronie pracodawców podmiotu wyposażonego w zdolność układową.

Poniżej przedstawiam argumentację o charakterze ściśle prawnym. Najistotniejszą zmianą jest skreślenie ustępu 1 w artykule 152. Zmiana ta w istocie **pozbawia związki zawodowe reprezentujące pracowników uczelni wyższych prawa do zawarcia Ponadzakładowego Układu Zbiorowego Pracy.**

W miejsce uchylonych przepisów P.s.w., stanowiących dotąd *lex specialis*, znajdują zastosowanie przepisy działu XI Kodeksu pracy (*lex generalis*), określające zdolność układową, a w szczególności art. 241(14) § 1 K.p.: „Ponadzakładowy Układ Zbiorowy Pracy, zwany dalej »układem ponadzakładowym«, zawierają: 1) ze strony pracowników właściwy statutowo organ ponadzakładowej organizacji związkowej, 2) ze strony pracodawców właściwy statutowo organ organizacji pracodawców – w imieniu zrzeszonych w tej organizacji pracodawców”.

Ustawodawca nie definiuje w Kodeksie pracy pojęcia organizacji pracodawców, odsyła więc w tym zakresie do unormowań ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. nr 55, poz. 235 ze zm.). W myśl przepisów tej ustawy (art. 1) pracodawcy mają prawo tworzyć, bez uzyskania uprzedniego zezwolenia, związki według swego uznania, jak też przystępować do tych organizacji, z zastrzeżeniem stosowania się do ich statutow. W związkach i organizacjach pracodawców mogą zrzeszać się wszyscy pracodawcy. Problem polega na tym, że **nie istnieje obecnie organizacja pracodawców, w której zrzeszeni byłiby rektorzy uczelni jako pracodawcy.**

Dotychczasowa konstrukcja wskazująca na ministra jako organ właściwy do zawarcia PUZP oparta była na koncepcji wynikającej z art. 9 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. nr 107, poz. 1127 ze zm.), który brzmi: „Do czasu zrzeszenia się jednostek sfery budżetowej w organizacjach pracodawców, Ponadzakładowy Układ Zbiorowy Pracy ze strony pracodawców zawiera: 1) właściwy minister lub centralny organ administracji rządowej – w imieniu pracodawców zatrudniających pracowników państwowych jednostek sfery budżetowej [...]”.

W wyniku poprzednich zmian P.s.w. od 1 stycznia 2011 r. obowiązuje nowe brzmienie art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (tekst jedn.: Dz. U. z 2011 r. nr 79, poz. 431 ze zm.), zgodnie z którym **uczelnie publiczne nie należą w rozumieniu tej ustawy – jak we wcześniejszym stanie prawnym – do państwowej sfery budżetowej.**

W tej sytuacji przepis art. 152 ust. 1 P.s.w. stanowi jedyną podstawę do uznania, iż właściwy minister ma zdolność układową do zawarcia PUZP. Po zamierzonym uchyleniu tego przepisu **w zasadzie niemożliwe będzie zawarcie PUZP z powodu braku po stronie pracodawców organu posiadającego zdolność układową.**

Pozostawiony bez zmian przepis art. 152 ust. 3, pozbawiający zastosowania rozporządzenie, określające minimalne wynagrodzenie na poszczególnych stanowiskach, będzie miał więc zastosowanie jedynie do zakładowych układów zbiorowych, które mogą być zawierane na poziomie uczelni (zakładowe organizacje związkowe + rektor jako pracodawca). *De facto* przepis ten jest zbędny, w całości bowiem konsumuje go regulacja w art. 151 ust. 1 P.s.w.

Prawo związków zawodowych do zawierania układów zbiorowych pracy i innych porozumień jest gwarantowane w art. 59 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Koncepcja pozbawienia związków zawodowych uprawnienia do negocjowania PUZP forsowana przez stronę **ministerialną jest sprzeczna z postanowieniami konwencji nr 87 Międzynarodowej Organizacji Pracy** dotyczącej wolności związkowej i ochrony praw związkowych, przyjętej w San Francisco dnia 9 lipca 1948 r., ratyfikowanej przez Polskę w dniu 14 grudnia 1956 r. (Dz. U. z 1958 r. nr 29, poz. 125), której art. 8 ust. 2 stanowi, że „ustawodawstwo krajowe nie powinno naruszać gwarancji przewidzianych w tej konwencji ani być tak stosowane, aby naruszało te gwarancje”. W ocenie KSN NSZZ „Solidarność” naruszany jest również art. 4 konwencji nr 98 MOP dotyczącej zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych, przyjętej w Genewie dnia 1 lipca 1949 r. (Dz. U. z 1958 r.

nr 29, poz. 126), która nakłada na państwa członkowskie **obowiązek zachęcania partnerów społecznych do negocjowania układów zbiorowych pracy**. Konwencja ustala międzynarodowe standardy w sprawie związanych z negocjowaniem układów zbiorowych pracy przez partnerów społecznych oraz zobowiązuje władze państw członkowskich do „zachęcania i popierania jak najszybszego rozwoju i wykorzystania procedury dobrowolnych rokowań dla zawierania układów zbiorowych”. W myśl powołanej już konwencji nr 98 MOP oraz zalecenia nr 91 MOP dotyczącego układów zbiorowych, uchwalonego w Genewie dnia 29 czerwca 1951 r., **zakres negocjacji oraz zakres obowiązywania układów zbiorowych pracy winny być nieograniczone**. Tymczasem **Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego dąży do eliminacji możliwości negocjowania i zawierania PUZP dla cywilnych pracowników uczelni publicznych** – wbrew postanowieniom umów międzynarodowych, ratyfikowanych przez Polskę. Działania MNiSW w tej sprawie są **sprzeczne z opinią Ministra pracy i Polityki Społecznej**, wyrażoną w piśmie ozn. DDP-I-4332-8(1)-MW/KW/12, l.dz. 11 z dnia 24 maja 2012 r. skierowanym do Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” nie może zaakceptować tych propozycji i podjąć w razie potrzeby wszelkie zgodne z prawem działania protestacyjne.

Zwracam się ponownie do Pani Minister z propozycją spotkania z kierownictwem KSN w celu omówienia spornych rozstrzygnięć nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym.

Z poważaniem

Przewodniczący
Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Prof. Edward Malec

Do wiadomości: Przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność” Piotr Duda;
Przewodniczący Rady Nauki i Szkolnictwa Wyższego ZNP Janusz Rak.

Informacja o posiedzeniu Podkomisji Sejmu RP ds. Nauki i Szkolnictwa Wyższego na temat kondycji nauk humanistycznych, w dniu 6 lutego 2014 roku

W dniu 6 lutego 2014 roku przedstawiciele KSN – z-ca przewodniczącego Maria Sapor, członek Prezydium Rady Kazimierz A. Siciński oraz ekspert KSN (profesor UJ na najlepszym w Polsce Wydziale Polonistyki, członek KSN) Andrzej Waško – wzięli udział w posiedzeniu Sejmowej Podkomisji ds. Nauki i Szkolnictwa Wyższego, poświęconemu stanowi i perspektywom rozwoju nauk humanistycznych w Polsce. Wiceminister Nauki i Szkolnictwa Wyższego Marek Ratajczak przedstawił na nim informację pt. „Miejsce nauk humanistycznych, ze szczególnym uwzględnieniem filozofii, w systemie nauki i szkolnictwa wyższego w świetle projektowanych regulacji prawnych w tym zakresie”. Dyskusja, którą rozpoczął prof. Piotr Gutowski z PAN, toczyła się wokół miejsca filozofii w programach nauczania uniwersyteckiego. Spadek liczby studiujących w wyniku niżu demograficznego oraz wprowadzenie odpłatności za drugi kierunek studiów stanowi zagrożenie dla kierunku filozofia w wielu uczelniach; sygnatariusze „Listu w obronie filozofii” (Agata Czarnacka) domagali się więc podjęcia działań podtrzymujących obecność filozofii w dydaktyce akademickiej (problem dotyczy także innych kierunków humanistycznych, takich jak filologia klasyczna). Poprzednia minister nauki i szkolnictwa wyższego, Barbara Kudrycka, broniąc polityki rządu zwracała uwagę na uruchomienie Narodowego Programu Rozwoju Humanistyki. Prof. Ewa Chmielecka z zespołu, który opracował Krajowe Ramy Kwalifikacji, podkreślała ich znaczenie dla rozwoju humanistyki, zaś prof. Andrzej Rychard (IFiS PAN) chwalił zasady oceny parametrycznej nauk humanistycznych. Natomiast prof. Karol Modzelewski (UW) stwierdził, że biurokratyzacja zarządzania nauką i szkolnictwem wyższym jest wyrazem nieufności władzy wobec środowiska naukowego, że utrudnia ona pracę humanistom, a w okresach, kiedy polska humanistyka była obecna na forum europejskim, stosowano wobec niej inne zasady oceny. Przedstawicielka KSN, dr Maria Sapor, stwierdziła, że w obecnym systemie studiów można pomóc filozofii, np. wprowadzając ją do zajęć obieralnych na innych kierunkach, także ścisłych i technicznych, nie wprowadzając jakichś specjalnych umocowań ustawowych. Na posiedzeniu nie poruszono tematu planowanych zmian w ustawie o szkolnictwie wyższym. W trakcie obrad pojawiła się informacja, że rząd pracuje nad „Pakiem dla humanistyki” oraz że w najbliższym czasie planowane jest zorganizowanie przez MNiSW „Okrągłego stołu humanistyki”. Bliższych szczegółów nie podano.

Sprawozdanie przygotował Kolega Andrzej Waško
Kraków, 07.02.2014 r.

Szanowni Państwo,**Drogi Koleżanki i Koledzy – członkowie KSN**

Dnia 10 stycznia skierowałem w imieniu KSN list do przewodniczących klubów poselskich: Platformy Obywatelskiej, Prawa i Sprawiedliwości, Sojuszu Lewicy Demokratycznej, Polskiego Stronnictwa Ludowego i Solidarnej Polski. Przypomnę treść tego listu.

Szanowny Panie Przewodniczący,

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego niebawem skieruje do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej projekt kolejnej nowelizacji ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Jest to dokument o nierównej wartości, miejscami naruszający Konstytucję i zobowiązania międzynarodowe Polski. Proszę uprzejmie o krótkie spotkanie kierownictwa Klubu Parlamentarnego Platformy Obywatelskiej z przedstawicielami Prezydium Rady KSN NSZZ „Solidarność”, w celu omówienia podstawowych mankamentów projektu rządowego ustawy z dnia 11.12.2013 r.

Proponujemy termin spotkania w czwartek 23 stycznia lub w piątek 24 stycznia 2014 roku.

Łączę wyrazy szacunku

Edward Malec

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

Otrzymaliśmy zaproszenia na spotkania z przedstawicielami PiS oraz SLD. Kluby PO, PSL i SP nawet nie odpowiedziały na nasz list. Komentarz pozostawiam czytelnikom.

W dniu dzisiejszym delegacja KSN, w składzie: Koleżanka Krystyna Andrzejewska, Kolega Kazimierz A. Siciński i niżej podpisany, przeprowadziła rozmowy z kierownictwem SLD (przewodniczący Leszek Miller i poseł Krystyna Łybacka) i z reprezentacją klubu PiS (przewodniczący klubu poseł Mariusz Błaszczak, posłanki Józefina Hryniewicz i Maria Nowak oraz posłowie Ryszard Terlecki, Włodzimierz Bernacki i Mariusz Orion Jędrysek).

Spotkanie z SLD rozpoczęło się o 10.00, a zakończyło po 11; po 10.30 już bez udziału posła Millera. Posłanka Łybacka zaprosiła nas na kolejne rozmowy pod koniec drugiej dekady lutego, tuż przed posiedzeniem Komisji Nadzwyczajnej, powołanej do procedowania tej nowelizacji prawa o szkolnictwie wyższym. Okazuje się, że rząd planuje zakończenie nowelizacji do końca marca, a od 1 lipca miałyby już ona obowiązywać.

Spotkanie z PiS rozpoczęło się o 12.00, a zakończyło o 13.15. Posłowie byli zainteresowani tym, co mamy do powiedzenia i prosili o dodatkowe materiały dotyczące naszych zastrzeżeń. Robocze rozmowy przeprowadzimy tuż przed pierwszym spotkaniem Komisji Nadzwyczajnej.

Każde z tych spotkań miało inną atmosferę i dynamikę, ale najistotniejsze sprawy przez nas poruszane były takie same. Dokonałiśmy kategoryzacji naszych zastrzeżeń. I tak, zmiany artykułu nr 152, blokujące faktycznie możliwość zawierania PUZP, zakwalifikowaliśmy do kategorii zerowej. W kategorii pierwszej znalazły się zmiany dotyczące rzeczników dyscyplinarnych. W kategorii drugiej było więcej spraw (urlopy zdrowotne, ingerencja Prezydenta w procedurę nadawania tytułu profesora i wiele innych). Poruszyliśmy też ważne problemy środowiska akademickiego, których ta nowelizacja nie dotyka.

Zarówno kierownictwo klubu SLD, jak i PiS zapewniły nas o poparciu w sprawach najważniejszych – kategorii zerowej i pierwszej. Nie mogło być takich deklaracji w pozostałych sprawach, ze względu na powierzchowne ich przedstawienie, ale wiele powinno się wyjaśnić po rozmowach, które będą przeprowadzone pod koniec lutego.

O 14.30 spotkaliśmy się z trzyosobową delegacją Rady Nauki i Szkolnictwa Wyższego ZNP pod przewodnictwem Janusza Raka. Uzgodniliśmy wspólne działania zarówno w materii nowelizacyjnej P.s.w., jak i w rozmowach z Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego dotyczących tegorocznych podwyżek płac.

Edward Malec

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

**Zapowiedziany
Porządek obrad II posiedzenia plenarnego
Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego**

w dniu 13 lutego 2014 roku

- I. Otwarcie posiedzenia.
- II. Przyjęcie porządku obrad.
- III. Debata nad kierunkami i instrumentarium prac programowych Rady.
- IV. Przedstawienie wniosków z analizy sytuacji absolwentów na rynku pracy i stopień ich dostępności do określonych zawodów – sprawozdanie z działalności Rzecznika Praw Absolwenta w roku 2013.
Przerwa.
- V. Komunikaty.
- VI. Zaopiniowanie poselskiego projektu ustawy o utworzeniu Polskiej Agencji Kosmicznej – przedstawia KN RG.
- VII. Zaopiniowanie projektu ustawy o ochronie zwierząt wykorzystywanych do celów naukowych i edukacyjnych – przedstawia KN RG.
- VIII. Zaopiniowanie projektu rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie określenia wzoru rocznego sprawozdania z działalności uczelni albo związku uczelni oraz wzoru sprawozdania z wykonania planu rzeczowo-finansowego – przedstawia KEP RG.
- IX. Zaopiniowanie wniosków jednostek naukowych o sfinansowanie inwestycji w zakresie dużej infrastruktury badawczej złożonych na 2014 rok – przedstawia KEP EG.
- X. Propozycja wzorcowych efektów kształcenia dla kierunku studiów polityka społeczna – przedstawia KK RG.
- XI. Informacja o stanie prac nad propozycjami efektów kształcenia dla kierunków studiów nagrodzonych w konkursie MNiSW na dofinansowanie podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni w zakresie wdrażania systemów poprawy jakości kształcenia oraz Krajowych Ram Kwalifikacji – przedstawia KK RG.
- XII. Zaopiniowanie wniosków jednostek organizacyjnych szkół wyższych o przyznanie uprawnień do nadawania stopni naukowych – przedstawia KU RG.
- XIII. Zaopiniowanie zasad przyznawania stypendiów naukowych – przedstawia KEP RG.
- XIV. Sprawy różne i wolne wnioski.
- XV. Przyjęcie protokołu z I posiedzenia plenarnego Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego z 9 stycznia 2014 r.
- XVI. Zamknięcie posiedzenia.

OPINIE KSN NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

KRAJOWA SEKCJA NAUKI

NSZZ

SOLIDARNOŚĆ

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221

00-631 WARSZAWA

☎/☎ (+48 22) 825 73 63

☎ (+48 22) 234 98 78

e-mail: knsn@interia.pl

<http://www.solidarnosc.org.pl/~knsn>

L.p. 12/W/14

Kraków, dnia 04.02.2014 r.

Przewodniczący Sejmowej Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży Piotr Paweł Bauć

Szanowny Panie Przewodniczący,

W załączeniu przekazuję opinię – ograniczoną wyłącznie do spraw pracowniczych – Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” o rządowym projekcie nowelizacji ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw.

Z poważaniem

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

Prof. Edward Malec

Opinia Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (w wersji z dnia 17 stycznia 2014 r.)

Uwagi wstępne

KSN NSZZ „Solidarność” podtrzymuje swoją wcześniejszą opinię, potwierdzoną ponowną uważną analizą, że zamiar wprowadzenia kolejnej, zasadniczej nowelizacji jest nieuzasadniony.

Przedłożony projekt ustawy nowelizującej P.s.w. wprowadza tak wiele zmian do ponad 100 artykułów tej ustawy (liczącej ok. 300 artykułów), że narusza to jej spójność oraz czyni nowelizowaną ustawę nieprzejrzyście i nieczytelną. Z tego względu – mając również na uwadze fakt wielokrotnego jej nowelizowania w ostatnich latach – projekt w zasadzie nie nadaje się do procedowania z przyczyn formalnych, a mianowicie naruszenia § 84 *Zasady techniki prawodawczej*, który brzmi: „Jeżeli zmiany wprowadzane w ustawie miałyby być liczne albo miałyby naruszać konstrukcję lub spójność ustawy albo gdy ustawa była już poprzednio wielokrotnie nowelizowana, opracowuje się projekt nowej ustawy”.

Poniżej przedstawiamy stanowisko KSN NSZZ „Solidarność” odnoszące się wyłącznie do spraw pracowniczych.

Ponadzakładowy Układ Zbiorowy Pracy

Podstawowe pytanie, które niepokoi KSN NSZZ „Solidarność” brzmi: Dlaczego Rząd wnioskuję o pozbawienie związków zawodowych prawa do bezpośrednich rozmów i rokowań (zwłaszcza płacowych) z rzeczywistym dysponentem środków finansowych – Ministrem Nauki i Szkolnictwa Wyższego?

Zgodnie z dotychczas obowiązującym art. 152 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – *Prawo o szkolnictwie wyższym* (tekst jednolity: Dz. U. z 2012 r., poz. 572 ze zm.) ponadzakładowy układ zbiorowy pracy dla cywilnych pracowników uczelni publicznych ze strony pracodawców zawiera minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego. Według art. 152 ust. 2 materię układu określa art. 151 ust. 1 ww. ustawy. Projekt nowelizacji uchyla art. 152 ust. 1 i 2, co jest sprzeczne z Konstytucją RP, która w swoim art. 59 ust. 2 wyraźnie daje związkom zawodowym oraz pracodawcom i ich organizacjom prawo do rokowań, w szczególności w celu rozwiązywania sporów zbiorowych, oraz **prawo do zawierania układów zbiorowych pracy** i innych porozumień.

Zdaniem KSN NSZZ „Solidarność” proponowane rozwiązanie, zamykające drogę do możliwości zawarcia PUZP przez ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego ze związkami zawodowymi, jest sprzeczne z Konstytucją RP i narusza wiążące Polskę postanowienia umów międzynarodowych, w tym konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy, w których akcentuje się doniosłą rolę układów zbiorowych pracy. W tym zakresie szersze stanowisko KSN, które podtrzymujemy, zostało przedstawione w opinii z dnia 20 grudnia 2012 r. na temat projektu założeń do recenzowanej ustawy (<http://legislacja.rcl.gov.pl/dokument/101726>).

KSN NSZZ „Solidarność” wyraża stanowczy sprzeciw wobec zamierzonego pozbawienia związków zawodowych – działających w imieniu wszystkich pracowników – możliwości negocjowania ponadzakładowego układu zbiorowego pracy dla pracowników uczelni publicznych.

Wnosimy o nadanie analizowanym przepisom następującego brzmienia:

- 1) art. 151 – zasadniczo bez zmian (jedynie z doprecyzowaniem, iż minister określa nie tylko wysokość minimalnej stawki wynagrodzenia zasadniczego na poszczególnych stanowiskach, lecz także wysokość maksymalnej stawki – zob. dalsze uwagi do nowelizacji);
- 2) art. 152:
 - ust. 1 – bez zmian;
 - ust. 2 – skreślić (zakres postanowień układu zbiorowego pracy określają przepisy art. 240 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks Pracy, tekst jednolity: Dz. U. z 1998 r. nr 21, poz. 94 ze zm.);
 - ust. 3 – bez zmian.

Urlopy dla poratowania zdrowia

Regulacje proponowane w zmienianym art. 134 ust. 5: wymóg 20 lat pracy w uczelni (czy tej samej?) – dają możliwość skorzystania z tych urlopów jedynie niewielkiej części nauczycieli akademickich – doktorom habilitowanym, profesorom tytularnym, bibliotekarzom dyplomowanym oraz (zanikającej na wielu uczelniach) grupie wykładowców. KSN sprzeciwia się pozbawieniu licznej grupy nauczycieli akademickich prawa do urlopu dla poratowania zdrowia.

Rzecznicy dyscyplinarni

KSN NSZZ „Solidarność” uważa za niepotrzebne powoływanie rzeczników dyscyplinarnych ministra (art. 145) i konwentu rzeczników ministra (145a). Nie widzimy też potrzeby zmian uzupełnień w poprzedzających artykułach 140-144. Nie sposób oprzeć się wrażeniu, że w tym zakresie projekt ma na celu ograniczenie samorządności uczelni na rzecz wzmocnienia kompetencji ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego.

Zwracamy uwagę przy tej okazji na bardzo znaczące osłabienie pozycji profesorów tytularnych w wyniku obu nowelizacji – tej z roku 2011 i proponowanej obecnie. Artykuł 125 obecnej ustawy pozwala rektorowi uczelni na zwolnienie każdego profesora na podstawie tzw. innych przyczyn. Wymagana jest jedynie **opinia** stosownej rady naukowej. Przed rokiem 2011 arbitralność decyzji rektora uczelni była ograniczana przez wymóg uzyskania **zgody** rady naukowej. Rozwiązania obecnie proponowane – w tym wprowadzenie rzeczników dyscyplinarnych ministra – osłabiają pozycję rektora uczelni i czynią go podatnym na sugestie ministra. Łatwo wyobrazić sobie scenariusz, w którym nacisk ministra motywowany politycznie doprowadza do zwolnienia profesora tytularnego przy wykorzystaniu wspomnianych własności artykułu 125.

Nie jest to scenariusz tylko hipotetyczny – przypomnijmy groźby minister Barbary Kudryckiej kierowane w 2009 r. do profesorów Wydziału Historycznego UJ po opublikowaniu pracy magisterskiej Pawła Zyzaka, czy oskarżanie profesorów członków Komitetu Smoleńskiego o działanie nieetyczne.

Stopnie i tytuły

W ustawie z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. nr 65, poz. 595 z późn. zm.) dodaje się w art. 28 po ust. 3 ust. 3a i 3 b w brzmieniu:

„3a. W przypadku powzięcia wiadomości o możliwości naruszenia przez kandydata do tytułu profesora praw autorskich Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej zwraca się do Centralnej Komisji o dołączenie do wniosku opinii Komisji do spraw etyki w nauce przy Polskiej Akademii Nauk”.

Nie jest dla nas oczywiste, że taka procedura ma sens. Komisja ds. etyki nie może mieć kompetencji do analizowania spraw o naruszenie praw autorskich. Bardziej celowe wydaje się, aby Prezydent zwrócił się bezpośrednio do CK o wyjaśnienie kwestii plagiatu.

Uwagi końcowe

Podsumowując: KSN NSZZ „Solidarność” negatywnie odnosi się do opisanych wyżej zmian przedstawionych w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (w wersji z dnia 17 stycznia 2014 r.).

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

Prof. Edward Malec

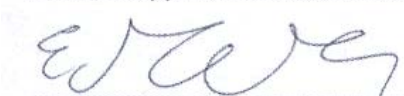
**Przewodniczący Sejmowej Komisji Edukacji,
Nauki i Młodzieży Piotr Paweł Bauć**

Szanowny Panie Przewodniczący,

W załączeniu przekazuję uwagi Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” do projektu ustawy o zmianie ustawy o zasadach finansowania nauki oraz o zmianie niektórych innych ustaw (projekt z dnia 17.01.2014 r., druk sejmowy nr 2086).

Z poważaniem

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

Prof. Edward Malec

**Uwagi Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
do projektu ustawy o zmianie ustawy o zasadach finansowania nauki oraz o zmianie
niektórych innych ustaw (projekt z dnia 17.01.2014 r., druk sejmowy nr 2086)****Uwagi ogólne**

Środowisko związkowe NSZZ „Solidarność” nauki i szkolnictwa wyższego krytycznie zaopiniowało projekt założeń do nowelizacji ustawy o zasadach finansowania nauki przedłożony do konsultacji pod koniec roku 2012, a następnie projekt tejże ustawy przedstawiony do konsultacji społecznych w czerwcu 2013 r. Nasze uwagi zarówno do założeń, jak i do projektu, nie zostały uwzględnione. Krytycznie odnieśliśmy się do idei umieszczenia pewnego szczegółowego wykazu jakim ma być Polska Mapa Drogowa Infrastruktury Badawczej, w przedmiotowej ustawie. Jeśli wykaz taki jest potrzebny, może być z powodzeniem wprowadzony bez konieczności jego mocowania w ustawie. Tym bardziej, że nawet w uzasadnieniu do projektu nowelizacji nie napisano, na czym ma polegać wartość dodana tej inicjatywy. Podnieśliśmy i podnosimy w dalszym ciągu, że wprowadzenie tego wykazu do ustawy spowoduje ciągle, niekoniecznie potrzebne, zmiany legislacyjne w miarę rozwoju wydarzeń, zmian w definicjach itp. Inicjatywa zapisania PMDIB w ustawie wygląda na chęć zapewnienia pracy wielu urzędnikom, których liczba i tak ciągle i na koszt podatników rośnie, a podatnicy uważają ten wzrost za nadmierny, kosztowny, wysoce chybiony, a także sprzeczny z deklaracjami rządu o potrzebie deregulacji, walki z biurokracją itp. Zapisanie mapy drogowej PMDIB w ustawie to kolejny przejaw biurokratyzowania nauki, a z aparatury badawczej, której posiadanie nie jest celem samym w sobie, bo przecież chodzi przede wszystkim o jej należyte wykorzystywanie, uczyniono w projekcie nowelizacji fetysz.

Uznaliśmy również za niepotrzebne rozszerzanie zadań Komitetu Polityki Naukowej o zadania szczegółowe nienależące do katalogu zadań podstawowych, do których Komitet został powołany. Uważamy, że rozdrabnianie zadań Komitetu Polityki Naukowej doprowadzi do jego zamulenia działaniami biurokratycznymi kosztem jego funkcji podstawowej. Szczegółowo opisaliśmy również zagrożenia, jakie niosą dalsze restrykcje w stosunku do jednostek naukowych, które w procesie ewaluacji otrzymują kategorię najniższą, czyli C. Pomimo otrzymywanych raz po raz zapewnień, że nie jest celem rządu i ministra nauki sztuczne zmniejszanie liczby jednostek naukowych w drodze przyznawania im najniższej kategorii, trudno o pozbycie się tej wątpliwości, gdy np. podmiot o kategorii C może nie tylko zostać pozbawiony środków na działalność statutową, ale nawet i nie otrzyma środków na konieczną restrukturyzację. A przecież spadek do kategorii C może być spowodowany różnymi okolicznościami zewnętrznymi, na które jednostka naukowa nie ma wpływu i nie jest w stanie odpowiednio szybko zareagować.

Uznaliśmy zwiększenie stopnia koncentracji środków finansowych przeznaczonych na upowszechnianie nauki za zapowiedź zaprzestania wydawania części czasopism naukowych i monografii w celu uzyskania pozornych, a na dodatek stosunkowo niewielkich oszczędności. Krytycznie oceniliśmy też sztuczne przyspieszanie procesów restrukturyzacji jednostek naukowych, uważając ustawową akcelerację za przejaw marnotrawstwa potencjału naukowego naszego kraju, gdyż odnośne przekształcenia są możliwe na gruncie istniejących przepisów. Natomiast pozytywnie odnieśliśmy się do takich działań porządkujących, jak uściślenie definicji młodego naukowca, usprawnienie obiegu i dostępu do informacji poprzez system informatyczny POL-on czy eliminacja pewnych kategorii audytów, o których na etapie tworzenia ustawy o zasadach finansowania nauki w 2009 r. było wiadomo, że są zbędne i stanowią wyraz braku zaufania do działalności jednostek naukowych.

Pomimo krytycznych głosów, zawartych w nadesłanych opiniach lub choćby dostępnych w relacji sejmowej z 07.02.2013 r. przedmiotowy projekt nowelizacji został w całości oparty na zakwestionowanych wcześniej założeniach. W szczególności w całym przedstawionym projekcie wyraźnie przewija się konsekwentne dążenie do znacznego ograniczenia dotacji na takie rozwiązanie za szkodliwe dla utrzymania i rozwoju ich potencjału naukowego, w skrajnych przypadkach grożące likwidacją wartościowych ośrodków badawczych, które przecież powinny być jak najlepiej wykorzystane w interesie naszego kraju, na przykład w budowie przyszłych inteligentnych specjalizacji w ramach nowego Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój na lata 2014-2020, finansowanego w przeważającym stopniu z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej czy w realizacji polskiej wersji Strategii Europa 2020, a nie spychane sztucznie na margines działalności naukowej z intencją następnie ich przyspieszonej eliminacji. Zastanawiać muszą bardzo zapędy likwidatorskie w nauce, gdy w tym samym czasie rząd, zaniepokojony wzrostem liczby bankructw przedsiębiorstw, zamierza przedstawić pakiet działań na rzecz zahamowania takich procesów. Czyżby polska nauka i jej kierownictwo w postaci ministra za nią odpowiedzialnego byli w tym względzie w przeciwstawnym nurcie?

Przykładowe uwagi szczegółowe do wybranych artykułów i uzasadnienia

Nie odchodząc od wyrażonej powyżej krytyki projektu przedmiotowej nowelizacji przedstawiamy poniżej część uwag szczegółowych. Nie wierząc w skuteczność naszego opiniowania, co pokazał przykład nieskorzystania z naszej opinii na etapie założeń do przedmiotowej nowelizacji oraz na etapie konsultacji społecznych projektu ustawy w ubiegłym roku, komplet szczegółowych uwag pozwolimy sobie przedstawić w trakcie debaty w komisji lub podkomisji, w której projekt będzie szczegółowo procedowany.

Art. 2 p. 9f

Istnieje obawa, że rozluźnienie rygorów może spowodować nadmierny, niekontrolowany wpływ środków finansowych poza sektor nauki. Natomiast w dalszym ciągu brakuje możliwości zdefiniowania stowarzyszenia instytucji naukowych, np. na wzór niemieckiego stowarzyszenia pn. Franuhofer Gesellschaft, co byłoby niezwykle potrzebne w polskich realiach silnego rozproszenia instytucji badawczych, niezdolnych tym samym do podejmowania dużych lub bardzo dużych projektów czy programów w zakresie badań stosowanych.

Art. 4c. 9

Zapisy pod „szyldem” tego artykułu powinny być niezwykle precyzyjne, ponieważ zasygnalizowano przypadki niewłaściwego definiowania liczby N, co przyniosło skutki w postaci obniżenia lub zawyżenia kategorii w procesie oceny jednostek naukowych, dokonanej przez Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych z datą 30.09.2013 r.

Art. 9a. 1.

O ile można zrozumieć, że z postępowania w sprawie przyznania środków finansowych na naukę, o których mowa w art. 5, wyklucza się wnioskodawcę znajdującego się w toku likwidacji albo postępowania upadłościowego, o tyle nie jest rozsądne rozszerzenie tego zapisu na podmiot pozostający pod zarządem komisarycznym. Tego rodzaju ograniczenie poważnie zmniejszy szansę na poprawę, o którą przy zarządzie komisarycznym przecież chodzi.

Art. 13c1.

Proponujemy uważne przyjrzenie się temu, co przykładowo ma zawierać wniosek o przyznanie środków finansowych. Czy tego rodzaju szczegóły muszą być zapisywane w ustawach? A co się stanie, gdy za pół roku znajdzie konieczność uzupełnienia wykazu o jakiś kolejny element? Czekają nas kolejne nowelizacje?

Art. 14.

Poważne ograniczenie roli odwołania – tylko do spraw formalnych, bez możliwości rozpatrzenia pod względem merytorycznym – spowoduje, że odwołanie stanie się fikcją. Temu samemu „służy” uchylene ust. 4 (czemu ze względu na krótki termin procedury odwoławczej jesteśmy przeciwni), ponieważ złożenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (związanego z wysokością przyznanych środków) spowoduje wstrzymanie wykonania decyzji, co poważnie zniechęci do odwoływania podmioty mające taki zamiar. Po co zatem tego rodzaju „figurę retoryczną” zapisywać w ustawie? Czy urzędnik ministerstwa proponujący takie rozwiązanie poważnie się zastanowił nad sensem odwołania?

Art. 18 ust. 2.

Włączenie instytutu badawczego lub instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk do uczelni publicznej doprowadzi do jego likwidacji w dotychczasowej formie. Instytuty badawcze i instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk mają określone zadania, różne od zadań realizowanych przez uczelnie publiczne. Struktura organizacyjna takich jednostek, wyposażenie badawcze i zatrudnienie pracowników są dostosowane do samodzielnej realizacji przewidzianych dla nich zadań (najczęściej jest to działalność wdrożeniowa oraz dotycząca obsługi branży, co związane jest z posiadaniem przez jednostkę specyficznych uprawnień). Włączenie takiej jednostki do uczelni publicznej spowoduje drastyczne zwolnienia, przejęcie infrastruktury badawczej przez uczelnię i dostosowanie instytutu do swojej struktury organizacyjnej i realizowanych przez siebie zadań. Doprowadzi to do wzrostu bezrobocia wśród pracowników naukowych oraz spowoduje brak możliwości świadczenia usług związanych z obsługą branży – wydawania uprawnień, certyfikatów itp. Funkcję tę przejmą zagraniczne jednostki certyfikujące.

Art. 19 ust. 3, 3a i 3b oraz ust. 4a

Jednostka kat. C nie tylko zostanie ukarana obniżeniem finansowania działalności statutowej, ale i może nie otrzymać żadnych środków na swoją konieczną restrukturyzację. Będzie zatem *de facto* skazana na likwidację, choć spadek do kat. C może być kompletnie niezawiniony.

Art. 30

Proponujemy pozostawienie ust. 1 w celu zagwarantowania przejrzystości procedur.

Art. 50 ust. 1a.

Proponujemy rozszerzyć zapis po kropce zamienionej na przecinek: „w tym czterech członków reprezentujących uczelnie publiczne, czterech członków reprezentujących instytuty badawcze i czterech członków reprezentujących instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk”. Pozwoli to uniknąć nadreprezentacji jednego rodzaju jednostek naukowych.

Art. 52. ust. 2a.

Decyzja o powołaniu zespołu doradczego, np. Rady Młodych Naukowców, powinna wynikać z doraźnych potrzeb i być podejmowana przez ministra. Nie widzimy potrzeby zapisywania tego w ustawie.

Druk nr 2086 cz.2, zał. nr 5

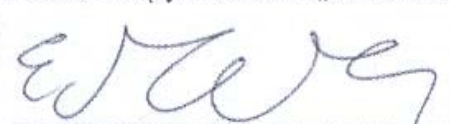
W algorytmie podziału dotacji bazowej (str. 51 wg numeracji całego dokumentu, a str. 21 wg numeracji uwidocznionej na dole stron) brak definicji wskaźnika w występującego we wzorze na wielkość S_i . Ponadto współczynnik przeniesienia p występujący we wzorze podziału dotacji bazowej, przyjęty w wysokości 90% w roku 2011, 80% w roku 2012, 75% w roku 2013 oraz utrzymywany nadal w przedziale 0,6-0,9, ma decydujący wpływ na coroczne zmniejszenie wysokości środków na prowadzenie działalności naukowej. Tego zmniejszenia nie jest w stanie zrównoważyć przyznana dobra kategoria, świadcząca o wysokiej ocenie jednostki naukowej. Zwracamy uwagę, że zastosowanie współczynnika przeniesienia p , który powoduje stałe zmniejszanie przyznawanych środków danej jednostce naukowej, prowadzi do systematycznego ograniczania działalności naukowej, w tym również badań potrzebnych dla polskiej gospodarki, oraz do konieczności redukcji zatrudnienia.

Uzasadnienie projektu

Uzasadnienie projektu nowelizacji jest nierzetelne, ponieważ całkowicie pomija krytyczną opinię Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”. KSN zakwestionowała na etapie konsultacji społecznych zapisywanie w ustawie Polskiej Mapy Drogowej Inwestycji Badawczych PMBID. Pominęto w nim także fakt, że zakwestionowaliśmy rozszerzanie zadań Komitetu Polityki Naukowej.

Podsumowując: KSN NSZZ „Solidarność” negatywnie odnosi się do opisanych wyżej zmian przedstawionych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o zasadach finansowania nauki oraz o zmianie niektórych innych ustaw (projekt z dnia 17.01.2014 r., druk sejmowy nr 2086).

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

Prof. Edward Malec

Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego

Poniżej zamieszczamy Oświadczenie Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” w sprawie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego kwestionującego przepisy dotyczące finansowania niepublicznych szkół wyższych z dnia 11.12.2013 r.

Red.

**KRAJOWA SEKCJA NAUKI
NSZZ**

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221
00-631 WARSZAWA
☎/☎ (+48 22) 825 73 63
☎ (+48 22) 234 98 78
e-mail: ksn@interia.pl
<http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn>

L.dz. 83/W/13

Kraków/Warszawa, dn. 11.12.2013 r.

Oświadczenie Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

w sprawie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego kwestionującego przepisy dotyczące finansowania niepublicznych szkół wyższych

W dniu 10 grudnia 2013 roku Trybunał Konstytucyjny zakwestionował przepisy nakazujące uregulowanie w rozporządzeniu warunków uzyskania dotacji z budżetu państwa przez szkoły niepubliczne. Zdaniem sędziów Trybunału Konstytucyjnego (w tym dwu zatrudnionych w przeszłości lub obecnie w niepublicznych szkołach wyższych) materia ta na mocy art. 70 ust. 3 zdanie trzecie Konstytucji wymaga wydania ustawy. Wyrok Trybunału Konstytucyjnego otwiera drogę do subsydiów publicznych dla uczelni prywatnych na zadania związane z kształceniem studentów studiów stacjonarnych.

Pragnę przypomnieć stanowisko Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” sformułowane 21 czerwca 2012 roku: „...jedynie nieliczna grupa polskich uczelni wyższych mieści się wśród najlepszych uczelni świata.

W klasyfikacji madryckiego Webometrics znajdujemy w pierwszej pięćsetce dwie uczelnie krakowskie (UJ i AGH), dwie warszawskie (UW i PW) i jedną poznańską (UAM). W takiej kolejności. Zupełnie inaczej przedstawia się pozycja Polski wśród 500 najsłabszych uczelni. W roku 2012 Webometrics klasyfikuje 20365 jednostek. Jedną z polskich uczelni niepublicznych zajmuje miejsce 20309, a w ostatniej setce jest ich siedem. Jeden uniwersytecki wydział – Wydział Fizyki Uniwersytetu Warszawskiego (miejsce 1900) – wypada w tej klasyfikacji lepiej od wszystkich polskich uczelni niepublicznych.

Tylko uczelnie publiczne reprezentują poziom międzynarodowy i tylko one w przewidywanej perspektywie czasowej mogą prowadzić działalność dydaktyczną i badawczą na poziomie międzynarodowym. Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego powinno „wydawać publiczne pieniądze w najbardziej efektywny sposób w sektorze wyższych szkół publicznych”.

Nakłady publiczne na szkolnictwo wyższe w Polsce należą do najniższych w Unii Europejskiej. Pragnę wyrazić nadzieję, w imieniu blisko 20 tysięcy członków NSZZ „Solidarność” i milczącej większości ogółu pracowników uczelni, że nowe uregulowania ustawowe – zgodne z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego – nie pozwolą na marnotrawienie środków publicznych. **Dotacje wymienione w art. 94 ust. 5 prawa o szkolnictwie wyższym nie powinny być – zdaniem KSN NSZZ „Solidarność” – dostępne dla uczelni niepublicznych.**

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

Prof. Edward Malec

Cenzura w Miejskim Przedsiębiorstwie Komunikacyjnym w Krakowie

KRAJOWA SEKCJA NAUKI

NSZZ

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221

00-631 WARSZAWA

☎/☎ (+48 22) 825 73 63

☎ (+48 22) 234 98 78

e-mail: knsn@interia.pl

<http://www.solidarnosc.org.pl/~knsn>

LDz. 7/W/14.

Kraków, dn.14.01.2014 r.

**Szanowni Państwo,
Drogie Koleżanki i Koledzy,**

29 stycznia 2014 roku odbędzie się pikiet na Placu Wszystkich Świętych w Krakowie, przed Urzędem Miasta Krakowa. Termin i czas trwania (od 9.30 do 10.30) nie są przypadkowe – o 10.00 rozpoczyna się sesja Rady Miasta Krakowa.

Chcemy zaprotestować przeciwko cenzurze w Miejskim Przedsiębiorstwie Komunikacyjnym, które nie przyjęło do prezentacji na monitorach w krakowskich autobusach spotu przygotowanego przez KSN NSZZ „Solidarność”. Znalazło się w nim między innymi zapytanie do dwóch małopolskich posłanek PO należących do Sejmowej Komisji Edukacji, Nauki i Młodzieży, jak będą głosowały w sprawie odebrania pracownikom uczelni prawa zawierania Ponadzakładowych Układów Zbiorowych Pracy. Pragnę podkreślić, iż od dawna krakowskie autobusy i tramwaje są wykorzystywane do agitacji wyborczej w wyborach parlamentarnych, prezydenckich i samorządowych. Odmowa umieszczenia ogłoszeń KSN jest oczywistą dyskryminacją.

Prezydent Miasta Krakowa prof. Jacek Majchrowski jest przełożonym MPK. Został on powiadomiony o zdarzeniu i nie podjął żadnych działań, co może sugerować akceptację cenzurowania naszych ogłoszeń.

Zwracam się z prośbą do wszystkich Przewodniczących Komisji Zakładowych należących do KSN NSZZ „Solidarność” o wysyłanie listów protestacyjnych do prezydenta Jacka Majchrowskiego, na adres: 31-000 Kraków, Plac Wszystkich Świętych 3-4, adres e-mailowy: prezydent@um.krakow.pl

W załączeniu znajduje się wzór listu protestacyjnego do ewentualnego wykorzystania.

Z poważaniem

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”
/-/ Prof. Edward Malec

Wzór listu protestacyjnego.

Prezydent Królewskiego Stołecznego Miasta Krakowa
Prof. dr hab. Jacek Majchrowski

Szanowny Panie Prezydencie,

krakowscy działacze Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” zwrócili się w piątek 27 września do krakowskiego Miejskiego Przedsiębiorstwa Komunikacyjnego z prośbą o zamieszczenie płatnego komunikatu w telewizji operującej w wybranych autobusach. Spotkali się oni z odmową – ostatecznie wyrażoną w dniu 2 października - uzasadnianą przez przedstawicieli MPK „politycznym” jakoby charakterem ogłoszenia.

Stanowczo protestujemy przeciw próbom cenzurowania ogłoszeń Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”. Zawsze dotyczą one ważnych spraw pracowniczych. W ogłoszeniu odrzuconym przez MPK protestowaliśmy przeciw pozbawieniu pracowników prawa do zawierania ponadzakładowego układu zbiorowego pracy w kolejnej nowelizacji ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Istnieją dokumenty rządowe – Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej – wskazujące na niezgodność z konstytucją i układami międzynarodowymi tych propozycji Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Zwracamy się do Pana, Panie Prezydencie, w imieniu naszej organizacji związkowej o zaprzestanie cenzurowania ogłoszeń KSN oraz spowodowanie, aby kierownictwo MPK zmieniło swoją dotychczasową decyzję i przyjęło ogłoszenie.

Z szacunkiem

Do wiadomości:

Rada Miasta Krakowa;

Zarząd Regionu Małopolska NSZZ „Solidarność”;

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” MPK;

Rzecznik Praw Obywatelskich dr hab. Irena Lipowicz;

Sejmowa Komisja Edukacji Nauki i Młodzieży;

Media.

PREZYDENT MIASTA KRAKOWA

KP-04-B.033.3/2014

Kraków, 27. 01. 2014

**Pan
Edward Malec
Przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
ul. Waryńskiego 12
00-631 Warszawa**

Wielu Szanowny Panie Prof.!

W związku z pismem, które otrzymałem, w sprawie odmowy zamieszczenia płatnego komunikatu Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” w telewizji w wybranych autobusach komunikacji miejskiej w Krakowie, uprzejmie informuje, iż Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne S.A w Krakowie jest spółką prawa handlowego. Oznacza to, iż Zarząd Spółki samodzielnie podejmuje decyzje dotyczące funkcjonowania przedsiębiorstwa, w tym kreowania polityki wizerunkowej, oraz doboru ogłoszeń przeznaczonych do publikacji w bus-tv. Prezydent Miasta Krakowa jako organ Walnego Zgromadzenia zgodnie z prawem nie wpływa na kwestie bieżącego zarządzania spółką, a jedynie ma wpływ na sprawy strategiczne dla jej rozwoju.

Tym samym nie mam wpływu na decyzję, którą w/w sprawie podjął Zarząd Spółki.

PREZYDENT MIASTA KRAKOWA

Jacek Majchrowski

Otrzymują:

1. Adresat
2. a/a

Do wiadomości:

1. Pani Maria Sapor, Przewodnicząca Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie
2. Pan Józef Fleszar, Przewodniczący Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” Politechniki Koszalińskiej
3. Pan Jan Władysław Fróg, Przewodniczący KU NSZZ „Solidarność” Uniwersytetu Pedagogicznego Krakowie
4. Pan Tomasz Ożóg, Przewodniczący NSZZ „Solidarność” Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II
5. Pani Danuta Jarosz, Zastępca Przewodniczącej Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach
6. Pani Danuta Piwowarska, Wiceprzewodnicząca Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Uniwersytetu Jagiellońskiego
7. Zarząd Regionu Małopolska NSZZ „Solidarność”
8. Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” MPK SA w Krakowie

iejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne S.A.

zbiła: ul. św. Wawrzyńca 13, 31-060 Kraków, www.mpk.krakow.pl
spondencja: ul. Jana Brozka 3, 30-347 Kraków, tel. 12 254 10 00, fax. 12 254 10 13

8/19/14

Kraków, 28 stycznia 2014 r.
D-0610-3/14

Szanowny Pan
Prof. Edward Malec
Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”
Krajowa Sekcja Nauki
ul. Waryńskiego 12, lok. A 221
00-631 Warszawa

dotyczy: zamieszczenia komunikatu w telewizji w autobusach

W uzupełnieniu do rozmowy telefonicznej przeprowadzonej w dniu 2 października 2013 roku, pomiędzy rzecznikiem prasowym MPK SA panem Markiem Gancarczykiem a przedstawicielem KSN NSZZ „Solidarność”, dotyczącej odmowy zamieszczenia przez MPK S.A. w Krakowie w BUS TV płatnego komunikatu – *protestu przeciw planowanej nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym* uprzejmie proszę o przyjęcie poniższych wyjaśnień.

W dniu 25 września 2013 roku do MPK SA został przesłany spot przez Panią Marię Sapor, zastępcę przewodniczącego Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”, dotyczący zmian w prawie o szkolnictwie wyższym. Sekcja była zainteresowana emisją spotu w 30 autobusach MPK SA przez okres jednego tygodnia od 30 września. Dział Marketingu MPK SA po zapoznaniu się z treścią materiału zwrócił uwagę, że jest on przygotowany w formie, która może naruszać dobra osobiste. W jego treści znalazły się bowiem m.in. imiona i nazwiska osób, przeciwko którym zostały ten materiał wymierzony. W związku z tym, zamawiający został poinformowany, że niestety z powodu formy prezentowanego problemu emisja spotu nie będzie możliwa. Podkreślamy, że nie ocenialiśmy powodów, które skłoniły KSN NSZZ „Solidarność” do podjęcia działań informacyjnych. Jedynym argumentem dla odmowy emisji spotu była wyłącznie jego forma.

Chcielibyśmy także zwrócić uwagę, że kontrolujemy treść wszystkich reklam, które mają być emitowane w naszych autobusach. Z naszych pojazdów korzystają każdego dnia setki tysięcy pasażerów. Wśród nich są osoby o różnego rodzaju poglądach i wartościach. Nie możemy sobie pozwolić na to, aby emitowane w naszych monitorach materiały kogokolwiek obrażały.

Z poważaniem
PRZEDSIĘBIORSTWO ZARZĄDU
Dyrektor Generalny
MPK S.A. w Krakowie
mgr inż. Jerzy Piłszczek

REGON 003911311, NIP 679 008 56 13
Sąd Rejonowy dla Krakowa Śródmieście Wydział XI Gospodarczy KRS 0000025692

O tym nie wolno mówić w krakowskich autobusach: „Futbol i hi-tech nie idą w parze. Antyrozwojowa polityka Tuska skazuje kraj na peryferyjność”.

W Krakowie doszło do znamiennej manifestacji. Członkowie i sympatycy Krajowej Sekcji Nauki przy NSZZ „Solidarność” pikietowali dziś Urząd Miasta w proteście przeciw cenzurze... w Miejskim Przedsiębiorstwie Komunikacyjnym. Poszło o niepochlebne opinie związkowców o PO, rządzie i Donaldzie Tusku. Bo władzy w autobusach krytykować nie wolno...

Podległe prezydentowi Jackowi Majchrowskiemu MPK odmówiło przyjęcia do wyświetlenia (odpłatnego, żeby nie było wątpliwości) na monitorach w krakowskich autobusach spotu przygotowanego przez KSN NSZZ „Solidarność”.

Znalazło się w nim między innymi pytanie do dwóch małopolskich posełki PO należących do Sejmowej Komisji Edukacji Nauki i Młodzieży, jak będą głosowały w sprawie odebrania pracownikom uczelni prawa zawierania ponadzakładowych układów zbiorowych pracy.

Rząd przedstawił nowelizację ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym”, w której pozbawia się pracowników szkół wyższych prawa do zawierania ponadzakładowego układu zbiorowego pracy. Czy małopolskie posłanki koalicji rządzącej PO-PSL: Urszula Augustyn i Katarzyna Matusik-Lipiec będą głosowały za odebraniem społeczności akademickiej prawa do zawierania ponadzakładowego układu zbiorowego pracy? To właśnie głosił zablokowany materiał.

W spocie znalazło się też odniesienie do nakładów rządu Donalda Tuska na uczelnie.

W państwach UE w zakresie finansowania szkolnictwa wyższego obowiązuje Strategia „Europa 2020”, czyli wzrost nakładów do 2 proc. PKB. W Polsce pod rządami Premiera Tuska – finansowanie jest na poziomie 0,7 proc. PKB – przypomina raczej Strategię „Bantustan for ever”.

To właśnie mieli uświadomić sobie wyborcy korzystający z usług krakowskiego MPK.

I pewnie sobie to uświadomią, ale nie z krakowskich autobusów, bo w nich takie treści okazują się zabronione. Podobnie jak inne stwierdzenie padające w spocie:

Futbol i hi-tech nie idą w parze. Antyrozwojowa polityka Donalda Tuska skazuje kraj na peryferyjność i cywilizacyjną degradację. Brak zwiększenia nakładów finansowych na szkolnictwo wyższe i naukę to skuteczne Pogrążenie Polski w zapaści gospodarczej.

Dlaczego MPK odmówiło płatnego odtworzenia spotu na reklamowych monitorach w swych autobusach? Jak podaje radiokrakow.pl, prawnicy spółki uznali, że emisja może naruszać dobra osobiste posłanek Augustyn i Matusik-Lipiec, których nazwiska padają w materiale. Aż dziw, że MPK – podając swoją argumentację – nie powołało się również na dobra osobiste premiera Tuska.

Pragnę podkreślić, iż od dawna krakowskie autobusy i tramwaje są wykorzystywane do agitacji wyborach parlamentarnych, prezydenckich i samorządowych. Odmowa umieszczenia ogłoszeń KSN jest oczywistą dyskryminacją. Nie ma co do tego wątpliwości prof. Edward Malec, przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”.

Działacze „S” podkreślają, że prezydent Krakowa Jacek Majchrowski, jako przełożony MPK, został powiadomiony o zdarzeniu, ale nie podjął żadnych działań, co – jak twierdzi KSN NSZZ „Solidarność” – może sugerować akceptację cenzurowania ogłoszeń związku.

JKUB

Publikujemy w całości list prof. Edwarda Malca do prof. Jacka Majchrowskiego.

Kraków, 28.01.2014 r. Prezydent Miasta Krakowa Prof. Jacek Majchrowski:

W początkach października 2013 roku krakowskie MPK odmówiło krakowskim działaczom Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność” zamieszczenia płatnego komunikatu w telewizji operującej w wybranych autobusach. Powiadomiłem o tym Pana Prezydenta w dniu 4 października 2013 r. prosząc o wyjaśnienie powodów odmowy i nakłaniając do spowodowania przyjęcia ogłoszenia. Podkreślałem wtedy, że zasadniczym wątkiem spotu KSN jest protest przeciw planowanemu bezprawnemu pozbawieniu pracowników uczelni publicznych prawa do zawierania ponadzakładowego układu zbiorowego pracy w kolejnej nowelizacji ustawy o szkolnictwie wyższym. Działacze krakowskiego KSN – ja sam jestem mieszkańcem Krakowa – zapytali także małopolskie posłanki zasiadające w sejmowej Komisji Edukacji Nauki i Młodzieży, Panie Urszulę Augustyn i Katarzynę Matusik-Lipiec o ich stosunek do tej sprawy.

Pańską odpowiedź otrzymałem dopiero 27 stycznia 2014 roku. Nie będę ukrywać rozczarowania jej podstawowym przesłaniem. Znajdujemy tu bowiem stwierdzenie „Prezydent Miasta Krakowa jako organ Walnego Zgromadzenia nie wpływa na kwestie bieżącego zarządzania spółką, a jedynie ma wpływ na sprawy strategiczne dla jej rozwoju”.

Rozczarowany jestem jako mieszkaniec Krakowa, zdanie to bowiem sugeruje pewnego rodzaju minimalizm Prezydenta Miasta w rozumieniu swoich obowiązków; minimalizm, który może zaniepokoić wielu krakowian pomnych zdarzeń z pierwszej dekady tego tysiąclecia w naszym mieście.

Rozczarowany jestem też jako przewodniczący Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”, zrzeszającej między innymi ponad 3 tysiące pracowników krakowskich uczelni wyższych i instytutów naukowych i reprezentującej interesy zawodowe najliczniejszej – kilkudziesięciotysięcznej – grupy pracowniczej w naszym mieście.

Przypomnijmy sobie, że krakowskie autobusy i tramwaje bywały wykorzystywane do agitacji wyborczej w wyborach parlamentarnych, prezydenckich i samorządowych.

Bywały też wykorzystywane w akcjach związkowych. Odmowa umieszczenia ogłoszeń KSN w ich oryginalnej postaci przez miejską spółkę to, naszym zdaniem, cenzura.

Jeśli w tej sytuacji Prezydent Miasta Krakowa jako organ Walnego Zgromadzenia nie wpływa na kwestie bieżącego zarządzania spółką, to tym samym przyzwala na cenzurę, co może być odczytane jako dyskryminacja nie tylko Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”, ale także całej społeczności akademickiej Krakowa.

Z szacunkiem

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

Prof. Edward Malec

Na portalu Zespołu wpolityce.pl zamieszczono szereg komentarzy, których tu nie publikujemy. Red.

Z PRAC KOMISJI KSN

Poznań, dnia 8 stycznia 2014 roku

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”

**Przewodniczący, Członkowie Rady KSN,
Komisje Zakładowe NSZZ „Solidarność”,
Uczelni, PAN oraz Instytutów Badawczych**

Uprzejmie informujemy, że w roku 2014 w uczelniach publicznych **nie dokonuje się odpisu na zakładowy fundusz świadczeń socjalnych**, o którym mowa w art. 157 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.), **od środków pochodzących z rezerwy celowej przeznaczonej na zwiększenie wynagrodzeń pracowników szkół wyższych, ujętej w ustawie budżetowej na rok 2014.**

Powyższe wynika z **art. 11** ustawy z dnia 8 listopada 2013 roku o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej (Dz. U. z 2013 r., poz. 1645).

W Instytutach badawczych i Polskiej Akademii Nauk wysokość odpisu na ZFŚS w roku 2014 nalicza się jak w roku 2013.

Krystyna Andrzejewska

Beata Zięba

Zbigniew Zawitowski

Notatka ze spotkania Komisji ds. Płac KSN NSZZ „S”

Warszawa, 18.01.2014 r.

Na spotkanie przyjechali przedstawiciele KZ „S” wielu uczelni wyższych: Warszawy, Krakowa, Torunia, Olsztyna, Częstochowy, Śląska, Łodzi, Lublina, Rzeszowa.

Spotkanie prowadził kol. Julian Srebrny oraz kol. Grażyna Maciejko.

- I. Z informacji uzyskanych w MNiSW wynika, że tzw. trzynastka dla pracowników szkolnictwa wyższego będzie wypłacona tak jak w latach ubiegłych: na przełomie stycznia/lutego lub lutego/marca.
- II. Chwilę poświęcono na dyskusję o sprawie zmniejszonego odpisu na fundusz socjalny. Było to poruszone już na poprzednim spotkaniu – proszono, by zajęła się tym Komisja Socjalna KSN. Zastanawiano się też, czy w związku ze zmniejszonym odpisem, ogólna dotacja dla uczelni będzie o tę kwotę niższa. Zostanie to w najbliższym czasie wyjaśnione.
- III. Podsumowanie zeszłorocznych podwyżek. Wypowiadali się przedstawiciele m.in. SGGW, Uniwersytetu Łódzkiego, Politechniki Warszawskiej, Uniwersytetu Warszawskiego, Śląskiej Akademii Medycznej, Politechniki Łódzkiej, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, Uniwersytetu Jagiellońskiego, UMK, Politechniki Rzeszowskiej, UKSW, Politechniki Częstochowskiej, KUL, Uniwersytetu Śląskiego. I tak np.

przedstawiciel SGGW był zadowolony z przebiegu wprowadzania podwyżek. Na każdym wydziale przedstawiciel „S” dostawał listę do podpisu. Przeznaczono kwotę 20 tys. zł na odwołania. Uwzględniono 10% złożonych odwołań, a nierozdzieloną resztę pieniędzy przeznaczono na tegoroczne podwyżki. Na **Politechnice Warszawskiej** otrzymane od władz dane pozwoliły na przeprowadzenie szczegółowej analizy wynagrodzeń. Wskaźnik wzrostu wyniósł 9,9%, ale rozrzut między poszczególnymi grupami pracowniczymi był dość duży. **Śląska Akademia Medyczna** – pracownicy zadowoleni ze sposobu przeprowadzenia podwyżek, z uzyskaniem danych nie było problemu. Wszyscy adiunkci otrzymali podwyżkę dającą wynagrodzenie już na poziomie obowiązującego od 1.01.2014 r. minimum (3500 zł). Połowę premii nienauczycieli (10 z 20%) włączono do pensji zasadniczej. **Politechnika Łódzka** – drobny procent niewykorzystanych środków na podwyżki przeszedł na ten rok. Nie było zastrzeżeń. Przy okazji dowiedzieliśmy się, że około połowa uprawnionych do korzystania z funduszu socjalnego otrzymuje jedynie minimalne świadczenia, gdyż przekracza próg dochodu na 1 osobę w rodzinie, który jest ustalony na poziomie 3 tys. zł. Na niektórych uczelniach (np. Uniwersytet Warszawski, Politechnika Częstochowska), w obawie o wysokość otrzymanej w 2014 r. dotacji część podwyżki potraktowano jako okresowy dodatek. Pracownicy dostali pisma, z których wynikało, że uczelnia zapewnia podwyżkę do czerwca 2014 r. **Uniwersytet Warmińsko-Mazurski** – pozostała niewykorzystana kwota 3 200 000 zł, którą rozdzielono w grudniu i każdy pracownik otrzymał jednorazowo 800 zł brutto. **UKSW** – były zwolnienia grupowe, w związku z czym pracownicy otrzymali podwyżki dopiero w grudniu, ale wraz z odsetkami. **Politechnika Częstochowska** – mają wewnętrzne górne widełki. Każdy dostał część obligatoryjną i uznaniową. Można było się odwołać. Słabością było to, że podwyżka, podobnie jak na Uniwersytecie Warszawskim, była okresowa, do czerwca 2014 r. Zauważalny jest problem związany z funduszem socjalnym. Otóż wielu pracowników zatrudnionych jest w projektach badawczych i nie ma od ich wynagrodzeń odpisu na fundusz socjalny, chociaż są oni uprawnieni do korzystania z funduszu. Ogólnie można powiedzieć, że tylko w części uczelni nie było większych trudności z otrzymaniem od władz uczelni konkretnych danych dot. podwyżki przeprowadzonej w uczelniach w 2013 r.

- IV. Podwyżki w roku 2014. W Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego zapewniają, że chcą utrzymać terminy takie jak w 2013 r., a więc dotacja podstawowa powinna być w środku kwietnia 2014 r. Powinna ona zawierać skutki przechodzące podwyżek, a więc tam, gdzie podwyżki były potraktowane jako okresowe, powinny zostać teraz włączone do wynagrodzenia zasadniczego. Koleżanka z Uniwersytetu Śląskiego zgłosiła problem: około połowa pracowników nie osiąga minimalnego wynagrodzenia w swojej grupie na dzień 1.01.2014 r., a władze nie chcą im zwiększyć na razie wynagrodzeń, tłumacząc się tym, że nie mają na to środków.
- V. Powrócił temat algorytmu. Wiele środowisk krytykuje algorytm wskazując jego słabości. Są różne pomysły na jego zmianę. Dyskutowano, czy KSN ma się zająć tym problemem. Przeszkodą jest brak wystarczających danych. Zebrani postanowili się rozejrzeć i poszukać osób, które mogłyby przeanalizować algorytmy. Ukazał się projekt zarządzenia dot. rocznego sprawozdania uczelni z wykonania planu rzeczowo-finansowego. Postanowiono przyjrzeć się temu projektowi i przekazać swoją opinię do Ministerstwa. Kol. J. Srebrny zaapelował do uczestników spotkania, by przeanalizowali ww. projekt i sformułowali swoje opinie.
- VI. Członkowie Komisji ds. Płac, przy 1 głosie wstrzymującym się, przegłosowali następującą uchwałę:

Uchwała z dnia 18.01.2014 r.

Członkowie Komisji ds. Płac KSN NSZZ „S” delegują do zespołu wybranego przez Radę KSN do przeprowadzenia rozmów i negocjacji na temat podwyżki płac w 2014 r. w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego następujące osoby: Julian Srebrny, Grażyna Maciejko, Ewa Żurawska, Kazimierz Kunisz, Danuta Gojna-Ucińska, Joanna Wibig, Paweł Sobotko.

Po spotkaniu Komisji Kazimierz Kunisz zrezygnował.

Przedstawicielka uczelni medycznych prosiła, by na negocjacjach płacowych był też ktoś z Ministerstwa Zdrowia.

- VII. Wśród postulatów dot. podwyżek w 2014 roku, najważniejszy wydaje się postulat, by w liście Ministra do Rektora znalazł się zapis o udziale związków zawodowych w negocjacjach.

Irena Wiśniewska

Julian Srebrny

PS. Treść uchwały z p. VI nie była głosowana na spotkaniu Rady KSN 25 stycznia 2014 roku. Przegłosowano inaczej sformułowany wniosek o niewybijeranie przez Radę KSN składu Zespołu negocjującego podwyżki w 2014 roku. Nasz wniosek jest nadal aktualny dla osób podejmujących decyzje o składzie odpowiedniego Zespołu. Wzbudza olbrzymie zdziwienie kolejny bezprzykładny atak na Grażynę Maciejko w wykonaniu Edwarda Malca, który powołał się na swoje nieprawdziwe wrażenia ze spotkania KSN z KRASP w 2013 roku, prawie dokładnie na ten temat.

J.S.

Szanowna Pani **Elżbieta Puacz**
Prezes Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych
Krajowa Izba Diagnostów Laboratoryjnych
ul. Konopacka 4; 03- 428 Warszawa,

Odpowiedź Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”

Zgodnie z programem kształcenia studia uniwersyteckie na kierunku analityka medyczna przygotowują diagnostę laboratoryjnego do samodzielnej pracy w laboratorium medycznym poza stanowiskiem serologa transfuzjologicznego.

Jedynie praca na stanowisku serologa transfuzjologicznego wymaga rocznego stażu w pracowni serologii transfuzjologicznej szpitala oraz w pracowni serologii transfuzjologicznej Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa, zakończonego pozytywnie zdanym egzaminem praktycznym. Praca w pracowni serologii transfuzjologicznej niesie ze sobą ogromną odpowiedzialność związaną z przygotowywaniem składników krwi do transfuzji. O zasadach szkolenia i tworzenia pracowni serologii transfuzjologicznej mówi Rozporządzenie Ministra Zdrowia:

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA z dnia 11 grudnia 2012 r.

w sprawie leczenia krwią w podmiotach leczniczych wykonujących działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne, w których przebywają pacjenci ze wskazaniami do leczenia krwią i jej składnikami Na podstawie art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi (Dz. U. Nr 106, poz. 681, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

Roz. 4 § 29. 1. Personel zatrudniony w pracowni serologii lub immunologii transfuzjologicznej odbywa co najmniej 2-tygodniowe szkolenie teoretyczne i praktyczne w jednostkach organizacyjnych publicznej służby krwi, o których mowa w art. 4 ust. 3 ustawy, potwierdzone zaświadczeniem wydanym przez dyrektora jednostki, uprawniającym diagnostów laboratoryjnych lub lekarzy do wykonywania badań immunohematologicznych i autoryzacji wyników, a techników analityki medycznej – do wykonywania badań immunohematologicznych.

2. Zaświadczenie upoważniające do samodzielnego wykonywania badań immunohematologicznych można wydać diagnostce laboratoryjnej, technikowi analityki medycznej oraz lekarzowi, posiadającym co najmniej roczną praktykę w wykonywaniu tych badań, odbytą w pełnym wymiarze czasu pracy lub w niepełnym wymiarze czasu pracy odpowiadającym rocznemu pełnemu wymiarowi czasu pracy przez okres nie dłuższy niż trzy lata.

3. Personel zatrudniony w pracowni serologii lub immunologii transfuzjologicznej co najmniej raz w roku jest poddawany kontroli jakości wykonywanych badań, która jest prowadzona przez właściwe centrum. Wynik dokonanej oceny jest przekazywany kierownikowi pracowni serologii lub immunologii transfuzjologicznej podmiotu leczniczego. W przypadku gdy przekazana ocena jest negatywna, kierownik podmiotu leczniczego podejmuje, niezwłocznie, działania mające na celu zapewnienie wymaganej jakości wykonywanych badań.

4. W przypadku przerwy w wykonywaniu pracy w pracowni serologii lub immunologii transfuzjologicznej dłuższej niż 1 rok personel zatrudniony w pracowni serologii lub immunologii transfuzjologicznej musi odbyć dodatkowe szkolenie w jednostce organizacyjnej publicznej służby krwi, o której mowa w art. 4 ust. 3 ustawy.

5. Liczba osób zatrudnionych w pracowni serologii lub immunologii transfuzjologicznej jest uzależniona od zakresu i liczby wykonywanych badań, ale nie może być mniejsza niż dwie osoby (**przesyłanie wyniku reakcji grupy krwi w postaci fotografii jest niezgodne z tym punktem rozporządzenia**).

Od 2000 roku sukcesywnie następuje wymiana kadry „przyuczonych” diagnostów wywodzących się z różnych studiów biologicznych – biologia, chemia, zootechnika, zoologia, weterynaria itp. – na kadrę z wykształceniem uniwersyteckim analityki medycznej. Nie ma żadnego uzasadnienia merytorycznego, aby zatrzymać ten proces, albo wręcz cofnąć się do przeszłości.

Do potwierdzenia grupy krwi wymagana jest weryfikacja wszystkich danych chorego, sprawdzenie sposobu wykonania badania. Samo zdjęcie jest mało wiarygodne. Pomyłka w oznaczeniu grupy krwi może grozić życiu chorego lub w przyszłości utrudnić dobór krwi dla niego. Jeśli zostanie przetoczona niezgodna krew, może dojść do wytworzenia przeciwciał przeciwko antygenom krwi przetoczonej nieprawidłowo. Są to procesy nieodwracalne. Inna tragiczna sytuacja to zgon chorego po przetoczeniu niezgodnej grupowo krwi.

Najczęściej przyczyną pomyłki są błędy administracyjne, związane z dokumentacją; weryfikacja na podstawie zdjęcia reakcji oznaczania grupy krwi jest bardzo nieodpowiedzialna i niebezpieczna, gdyż jest niepełna.

Jako transfuzjolog kliniczny nie zgadzam się z możliwością potwierdzania wyniku grupy krwi na podstawie przesłanego zdjęcia zaistniałej reakcji w procesie określania grup krwi metodą kolumnową.

Absolutnie konieczny jest wymóg jednolitych studiów na kierunku analityki medycznej, gdyż wyniki badań przesyłane między ośrodkami leczącymi chorych wpływają na decyzje co do trybu leczenia. Nieprawdziwy wynik badania laboratoryjnego może zaważyć na losach chorego.

Zgadzam się ze stanowiskiem Krajowej Izby Diagnostów laboratoryjnych, iż nie można opierać kwalifikacji do pracy diagnostów laboratoryjnych na kursach organizowanych poza Uniwersytetami. Popieramy wnioski o zmianę w art. 2 ust 1 pkt 180:

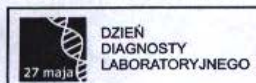
„potwierdzanie efektów uczenia się – formalny proces weryfikacji posiadanych efektów uczenia się zorganizowanego instytucjonalnie poza systemem studiów oraz uczenia się niezorganizowanego instytucjonalnie, realizowanego w sposób i metodami zwiększającymi zasób wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, **nie ma zastosowania do kierunku analityka medyczna/ medycyna laboratoryjna**”.

Z wyrazami szacunku

lek. med. Maria Dzierżęga, transfuzjolog kliniczny

57/9/13

L.dz. 4428/10/13

Warszawa, 23 października 2013 r.

Edward MALEC

Przewodniczący

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

00-631 Warszawa

ul. Waryńskiego 12, lok. A221

W związku z przesłaniem do Państwa w ramach konsultacji społecznych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o Szkolnictwie Wyższym i niektórych innych ustaw z dnia 16 lipca 2013 roku do konsultacji społecznych, zwracamy się z uprzejmą prośbą o wsparcie stanowiska diagnostów laboratoryjnych.

Prosimy o ujęcie w Państwa opinii wyłączenia z proponowanych regulacji, kształcenia na kierunku analityka medyczna/medycyna laboratoryjna.

Sugerowana zmiana polega na nadaniu art. 2 ust 1 pkt 180) następującej treści:

180) potwierdzanie efektów uczenia się – formalny proces weryfikacji posiadanych efektów uczenia się zorganizowanego instytucjonalnie poza systemem studiów oraz uczenia się niezorganizowanego instytucjonalnie, realizowanego w sposób i metodami zwiększającymi zasób wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, **nie ma zastosowania do kierunku analityka medyczna/ medycyna laboratoryjna.**

Sugerowana zmiana doprowadzi do utrzymania dotychczasowego sposobu uzyskania uprawnień i tytułu diagnosty laboratoryjnego (zawodu zaufania publicznego) co jest związane z koniecznością dbania o jak najwyższe standardy kształcenia przedstawicieli zawodów medycznych w Polsce.

Ułatwienie dostępu do posiadania wykształcenia wyższego „drogą inną niż formalna” poprzez proponowanie „kursów” i „szkoleń” o nieokreślonej jakości, jest w naszej ocenie niebezpieczne i szkodliwe dla jakości kształcenia przyszłej kadry w medycznych laboratoriach diagnostycznych, posiadającej wyższe wykształcenie. Skutkiem proponowanych zmian może być obniżenie poziomu kształcenia, a przez to w perspektywie obniżenie jakości świadczeń medycznych, ze szkodą dla pacjentów.

Obecny proces kształcenia przyszłych diagnostów laboratoryjnych odbywa się

1

Krajowa Izba Diagnostów Laboratoryjnych, ul. Konopacka 4, 03-428 Warszawa
Sekretariat Prezesa KRDL tel.: 22 741 21 55, fax.: 22 741 21 56, e-mail: biuro@kidl.org.pl
Dział Diagnostów i Ewidencji Laboratoriów tel.: 22 741 21 57, Księgowość tel.: 22 741 11 60
www.kidl.org.pl

nr konta KIDL: 72102010420000880200105692

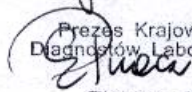
na podstawie programu jednolitych magisterskich studiów wyłącznie na uniwersytetach medycznych. Ma on swoją tradycję od 30 lat i jest oceniany bardzo wysoko przez środowiska medyczne w Polsce i za granicą.

Zawód diagnosty laboratoryjnego, który wykonują absolwenci kierunku analityka medyczna/medycyna laboratoryjna, obok zawodu lekarza, pielęgniarz i położnej i farmaceuty, należy do grupy zawodów medycznych zawodów zaufania publicznego. Jego miejsce oraz rola w systemie ochrony zdrowia są jasno i wyraźnie określone. Proces kształcenia dla zawodów lekarza, farmaceuty, pielęgniarzki i położnej jest chroniony poprzez opisanie go w dyrektywie unijnej, zaś zawód diagnosty laboratoryjnego jest zawodem pionierskim na świecie, gdyż czynności diagnostyki laboratoryjnej wykonywane są w innych państwach przez lekarzy i farmaceutów. W wielu Państwach UE na podstawie polskich standardów kształcenia na kierunku analityka medyczna/medycyna laboratoryjna opracowywane są wymogi dotyczące kwalifikacji osób wykonujących czynności z zakresu diagnostyki laboratoryjnej. Nadmienić należy, iż ochrona zawodów w przepisach Unii Europejskiej wyraża się w ustaleniu jednolitych zasad kształcenia w związku z potrzebą uregulowania zasad uznawania kwalifikacji zawodowych w państwach Unii Europejskiej. **Nie oznacza to przyzwolenia do obniżania jakości kształcenia** w odniesieniu do zawodów nie opisanych w dyrektywach Parlamentu Europejskiego i Rady. **Tymczasem proponowany projekt ustawy o zmiany ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i zmianie innych niektórych ustaw pod pozorem niesienia pomocy dla szkół wyższych – poprzez ułatwianie uzyskania wyższego wykształcenia w postaci potwierdzania „efektów uczenia się” poza drogą formalną – prowadzi do realnego obniżenia poziomu wykształcenia przyszłych przedstawicieli wielu zawodów, w tym zawodu diagnostów laboratoryjnych.** Skutki projektowanych zmian – poza beneficjentami finansowymi w postaci szkół wyższych – będą długofalowe i będą odnosiły się do poziomu leczenia obywateli Polski.

Obawiamy się, że ujęcie kształcenia na kierunku analityka medyczna/medycyna laboratoryjna w realizacji politycznej koncepcji „Strategia Europa 2020 i rozwój Kapitału Ludzkiego” poprzez zmiany w ww. ustawie doprowadzi do powstania rzeszy źle wykształconych diagnostów laboratoryjnych, którzy w procesie diagnostyczno-terapeutycznym odgrywają kluczową rolę, bowiem 70-90% decyzji lekarskich opiera się na badaniach laboratoryjnych i pracy diagnosty laboratoryjnego. Razem z pozostałymi zawodami medycznymi diagnosty laboratoryjni

powinni na odpowiednim poziomie dbać o zdrowie i życie pacjenta, a tym samym o bezpieczeństwo zdrowotne naszego społeczeństwa.

Rozszerzone uzasadnienie przedstawiamy Państwu w załączniku.

Z poważaniem

Prezes Krajowej Rady
Diagnostów Laboratoryjnych
Elżbieta Puacz

Krajowa Izba Diagnostów Laboratoryjnych, ul. Konopacka 4, 03-428 Warszawa
Sekretariat Prezesa KRDL tel.: 22 741 21 55, fax.: 22 741 21 56, e-mail: biuro@kidl.org.pl
Dział Diagnostów i Ewidencji Laboratoriów tel.: 22 741 21 57, Księgowość tel.: 22 741 11 60
www.kidl.org.pl

nr konta KIDL: 72102010420000880200105692

Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych stanowczo sprzeciwia się planowanym zmianom w sposobie kształcenia, zawartym w „Projekcie założeń projektu ustawy prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw”.

UZASADNIENIE

Kształcenie diagnostów laboratoryjnych na kierunku „analityka medyczna” rozpoczęto w polskich uczelniach medycznych ponad 30 lat temu. Zapotrzebowanie na tą kadre wynikało z postępu technologii diagnostycznych, umożliwiających podniesienie poziomu świadczeń zdrowotnych. Obecnie, blisko 70% decyzji lekarskich opiera się na wynikach badań wykonywanych przez diagnostów laboratoryjnych, a fachowość tego personelu, przekłada się bezpośrednio na jakość w ochronie zdrowia, redukcję kosztów błędnej diagnozy i powikłań nierozpoznanych schorzeń.

Związana z tym zawodem zaufania publicznego, szczególna odpowiedzialność za jakość pracy wymaga najwyższych standardów jakości kształcenia, kompatybilnych ze współpracującymi grupami zawodowymi lekarzy i farmaceutów. Istniejące standardy, systematycznie aktualizowane przez środowisko akademickie i zawodowe oraz ekspertów Ministerstwa Zdrowia, wymagają specjalistycznych treści programowych oraz licznych egzaminów sprawdzających efekty kształcenia osiągane w trybie jednolitych studiów magisterskich. Takie standardy są zgodne z dokumentem europejskim EC4 „Equivalence of Standards”, stanowiącym podstawę oceny równoważności kształcenia diagnostów polskich i europejskich oraz warunków ubiegania się polskich absolwentów o zatrudnienie w krajach UE.

Tymczasem, MNiSW stoi na stanowisku, że obowiązująca od 2011 r. ustawa „Prawo o szkolnictwie wyższym” znosi standardy kształcenia dla kierunku „analityka medyczna”. Jednocześnie unieważnia wymóg jednolitych studiów magisterskich, co jest sprzeczne z „Ustawą o diagnostyce laboratoryjnej”. Ustawa ta stanowi, że prawo

1

Krajowa Izba Diagnostów Laboratoryjnych, ul. Konopacka 4, 03-428 Warszawa
Sekretariat Prezesa KRDL tel.: 22 741 21 55, fax.: 22 741 21 56, e-mail: biuro@kidl.org.pl
Dział Diagnostów i Ewidencji Laboratoriów tel.: 22 741 21 57, Księgowość tel.: 22 741 11 60
www.kidl.org.pl

nr konta KIDL: 72102010420000880200105692

do samodzielnego wykonywania czynności diagnostyki laboratoryjnej posiada tylko absolwent studiów magisterskich na kierunku „analityka medyczna”. Co więcej, także wbrew opinii Ministerstwa Zdrowia, MNiSW planuje umożliwienie kształcenia diagnostów laboratoryjnych drogą nieformalną (na kursach i w trybie samokształcenia). MNiSW swoje stanowisko tłumaczy realizacją politycznej koncepcji Strategia Europa 2020 i Rozwój Kapitału Ludzkiego. Postawić należy pytanie czy kapitał ludzki w Europie 2020 ma opierać się na rzeszy źle wykształconych diagnostów, zagrażających zdrowiu i życiu społeczeństwa? Do tego prowadzą projektowane przez MNiSW zmiany. Taka strategia jest żywym zaprzeczeniem głównych tez traktatów z Maastricht i z Amsterdamu stanowiących, że „wspólnota będzie działać na rzecz zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego”. Bez wątpienia diagnostyka laboratoryjna jest istotnym elementem zdrowia publicznego.

Innym argumentem, jakim błędnie posługuje się MNiSW są rzekome zobowiązania prawne, wynikające z przepisów Unii Europejskiej. Nieprawdą jest, że Unia wymusza, wbrew logice i specyfice narodowej, ujednoczenie sposobu kształcenia medycznego. Unia Europejska respektuje rozwiązania obowiązujące w danym kraju członkowskim. Opinie te poświadczają eksperci bolońscy akademickiego środowiska medycznego. Jako polskie społeczeństwo mamy liczne dowody na to, że kraje Unii skutecznie bronią własnych tradycji we wszystkich dziedzinach życia społecznego, chroniąc własne interesy (status quo) potrafią chociażby nazwać marchew owocem, a ślimaka - rybą lądową. Jesteśmy zobowiązani bronić fachowości pracowników ochrony zdrowia w interesie ogólnospołecznym, albowiem każdy z nas, wcześniej lub później będzie zmuszony poddać się ich opiece i pomocy zakładając, że dysponują odpowiednią wiedzą i doświadczeniem.

Kuriozalnym jest fakt, iż decyzje o trybie i jakości kształcenia w obszarze nauk medycznych nie są podejmowane przez gremia (uczelnie medyczne i Ministerstwo Zdrowia) obciążone odpowiedzialnością za to kształcenie i jego skutki. W naszej ocenie przedstawiciele MNiSW udają, że nie widzą różnicy między specyfiką kształcenia personelu decydującego o diagnozie i sposobie leczenia chorych ludzi, a fachowców w zakresie chemii, biologii, ogrodnictwa, czy metalurgii. Ignorowane są również merytoryczne opinie Ministerstwa Zdrowia, ekspertów, konsultantów, specjalistów z dziedziny diagnostyki laboratoryjnej, towarzystw naukowych i zawodowych, a nawet studentów, najbardziej świadomych trudów zdobywania prawa wykonywania zawodu.

2

Krajowa Izba Diagnostów Laboratoryjnych, ul. Konopacka 4, 03-428 Warszawa
Sekretariat Prezesa KRDL tel.: 22 741 21 55, fax.: 22 741 21 56, e-mail: biuro@kidl.org.pl
Dział Diagnostów i Ewidencji Laboratoriów tel.: 22 741 21 57, Księgowość tel.: 22 741 11 60
www.kidl.org.pl

nr konta KIDL: 72102010420000880200105692

Pragniemy wskazać, iż zgodnie z art. 68 ust 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej gwarantuje, iż niezależnie od sytuacji materialnej obywateli, „władze publiczne zapewniają równy dostęp do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych.” Nadmienić należy, iż dostępność do świadczeń opieki zdrowotnej nie może stanowić wyłącznie czysto formalnej możliwości uzyskania świadczenia medycznego, ale zakłada, że świadczenie to będzie realizowane przez osoby odpowiednio przygotowane, posiadające wykształcenie zdobyte w formie i sposób dający rękojmię, że zdrowie i życie pacjenta nie zostanie narażone. W naszej ocenie projektowane przez MNiSW wprowadzają możliwość wykonywania praktyki diagnostów laboratoryjnych przez osoby źle wykształcone, co może powodować błędy przy udzielaniu świadczeń medycznych, o skutkach odnoszących się bezpośrednio do zdrowia i życia pacjentów.

Mając świadomość zagrożenia zdrowia i życia, jakie niesie ze sobą źle wykonany wynik badania krwi lub innego materiału biologicznego, prosimy o poparcie działań zmierzających do ochrony wysokiej jakości kształcenia przyszłych diagnostów laboratoryjnych.

Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych zwraca się z uprzejmą prośbą udostępnienie treści opinii wydanej w sprawie możliwości wykonywania autoryzacji wyniku badania na odległość na podstawie przesłanego zdjęcia zaistniałej reakcji w procesie określania grup krwi metodą kolumnową.

Zwracamy uwagę, że powyższa praktyka może wprowadzić nieprawidłowości w ocenie wyniku badań, a tym samym stanowić zagrożenie dla życia i zdrowia pacjenta. Jednocześnie podkreślamy, że art. 35 ustawy o diagnostyce laboratoryjnej nakłada na samorząd diagnostów obowiązek nadzoru nad wykonywaniem czynności diagnostycznych i dbanie o poziom świadczeń zdrowotnych.

Dlatego też wszelkie zmiany prawne zasady wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego muszą być konsultowane z Krajową Radą Diagnostów Laboratoryjnych i przez nią akceptowane.

3

Krajowa Izba Diagnostów Laboratoryjnych, ul. Konopacka 4, 03-428 Warszawa
Sekretariat Prezesa KRDL tel.: 22 741 21 55, fax.: 22 741 21 56, e-mail: biuro@kidl.org.pl
Dział Diagnostów i Ewidencji Laboratoriów tel.: 22 741 21 57, Księgowość tel.: 22 741 11 60
www.kidl.org.pl

nr konta KIDL: 72102010420000880200105692

ODESZŁA BARBARA NIEMIEC

Z wielkim żalem żegnamy dr Barbarę Niemiec

ps. „Marysia”, dobrego jak chleb człowieka, wielką patriotkę przedstawicielkę niezależnych polskich mediów, wychowawczynię młodych kadr wolnej Polski. Współzałożycielkę „Solidarności” na Uniwersytecie Jagiellońskim, w stanie wojennym aktywną działaczkę podziemnych struktur związku na UJ, członka MKS Kraków, a następnie RKS Małopolska. Redaktora podziemnej „Kroniki Małopolskiej” oraz wielu innych pism drugiego obiegu. Wiceprzewodniczącą Zarządu Regionu Małopolska i wiceprzewodniczącą Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, odznaczoną Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i medalem „Za Zasługi dla Małopolskiej Solidarności”.

Wspominając Twą służbę dla ludzi, tych najbardziej poszkodowanych przez komunę i układ okrągłostołowy, obiecujemy, że będziemy wierni Polsce i ideałom Sierpnia 1980 r. W imieniu pogrążonej w żałobie Małopolskiej „Solidarności”

Wojciech Grzeszek

Przewodniczący Zarządu Regionu Małopolska NSZZ „Solidarność”

Msza Św. odbyła się dnia 13 stycznia 2014 r. o godz. 11,00 w parafii Miłosierdzia Bożego ul. Bp. Bandurskiego 12 w Krakowie.

**Z wielkim bólem i smutkiem żegnamy
zmarłą w dniu 8 stycznia 2014 r.**

Ś†P

dr Barbarę Niemiec

emerytowanego pracownika naukowego Uniwersytetu Jagiellońskiego
i Wyższej Szkoły Filozoficzno-Pedagogicznej Ignatianum w Krakowie,
wieloletnią nauczycielkę języka polskiego w krakowskich szkołach podstawowych,
uczestniczkę marca 1968 r. i współzałożycielkę NSZZ „Solidarność” na Uniwersytecie Jagiellońskim.
W Jej osobie „Solidarność” i inne związane z nią ruchy i organizacje utraciły człowieka wyjątkowo
wrażliwego na krzywdę ludzką, wiernego ideałom Sierpnia 1980 r. oraz wielką patriotkę.
Serdeczne wyrazy współczucia Rodzinie składają

*Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”,
Rada KSN NSZZ „Solidarność”
oraz Redakcja „Wiadomości KSN”*

**KRAJOWA SEKCJA NAUKI
NSZZ**

SOLIDARNOŚĆ

ul. Waryńskiego 12, lok. A 221
00-631 WARSZAWA
☎/☎ (+48 22) 825 73 63
☎ (+48 22) 234 98 78
e-mail: knsn@interia.pl
<http://www.solidarnosc.org.pl/~knsn>

L.p. 6/W/14

Kraków/Warszawa, dn. 10.01.2014 r.

**Przewodniczący Zarządu Regionu Małopolska
NSZZ „Solidarność” Wojciech Grzeszek**

Drogi Kolego,

z ogromnym smutkiem dowiedzieliśmy się, że odeszła od nas Koleżanka Barbara Niemiec. Zналиśmy Ją jako osobę odważną, szlachetną i pełną poświęcenia, podporę „Solidarności” w latach 1980-tych i jedną z nie tak znowu wielkiego grona wybitnych działaczy, którzy nigdy nie zdradzili ideałów „Solidarności”.

Do końca należała do Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”.

Cześć Jej Pamięci!

Jest to wielka strata dla Małopolskiej „Solidarności” i całego naszego Związku. Proszę przyjąć wyrazy współczucia od całej społeczności członków KSN NSZZ „Solidarność”.

Prof. Edward Malec

Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”

Basię Niemiec spotkałam po raz pierwszy na polonistyce, którą studiowałyśmy razem na Uniwersytecie Jagiellońskim w latach 60. Była bardzo dobrą studentką – spokojna, zawsze świetnie przygotowana do egzaminów, chętnie użyczająca swych notatek i cierpliwie tłumacząca pogrążonym w poezji Wierzyńskiego i Leśmiana kolegom zawilosci języka staro – cerkiewno - słowiańskiego. Kochała literaturę, ale jej pasją był język polski – nade wszystko jego bogactwo i poprawność. Dlatego wybrała językoznawcze seminarium magisterskie. Ono też ugruntowało jej zamiłowanie do pięknej polszczyzny, któremu dawała wyraz we wszystkich formach Swojej wspaniałej późniejszej działalności. Ja wybrałam seminarium literaturoznawcze, ale do końca studiów polonistycznych miałam okazję obserwować jej zaangażowanie w sprawy studenckie naszego roku, gdy jako jego delegat walczyła o akademiki, stypendia, stołówki, harmonogramy zajęć, gdy prosiła wraz z nami o informację na temat literatury emigracyjnej na wykładach kursowych. Pod koniec lat 60. drogi nasze rozeszły się. Gdy ja kończyłam drugi fakultet i podjęłam studia doktoranckie na Wydziale Filologicznym UJ, Basia pracowała jako asystent w Katedrze Językoznawstwa Ogólnego na tym Wydziale (1966-1970). Wiedziałam jedynie tyle, że była niepokorna, dociekliwa, ironiczna wobec naukowej nowomowy marksistowskiej i nie cieszyła się poparciem komunistycznych wykładowców, jak również komunistycznych władz Uniwersytetu. Odeszła z Katedry, by pracować w charakterze najpierw bibliotekarki, a następnie nauczycielki języka polskiego w Szkole Podstawowej nr 93, potem Szkole Podstawowej nr 68, w Krakowie. Po uzyskaniu w 1977 roku stopnia doktora na Wydziale Filologicznym UJ (polonistyczna praca doktorska w zakresie językoznawstwa) została zatrudniona na stanowisku adiunkta w Instytucie Kształcenia Nauczycieli i Badań Oświatowych w Krakowie (1977-1979). W latach 1979-2003 pracowała jako adiunkt w Instytucie Pedagogiki UJ – z przerwą na działalność w Solidarności w latach 1990-1995, a następnie jako adiunkt w Wyższej Szkole Filozoficzno-Pedagogicznej Ignatianum w Krakowie.

Moje drugie spotkanie z Basią nastąpiło dzięki „Solidarności” i trwało do końca Jej życia. Połączyła nas ta upragniona nie tylko przez polskich robotników i rolników niezależna organizacja związkowa, ale także przez inteligencję i jej środowiska naukowe. Spotkałyśmy się ponownie z Basią we wrześniu 1980 roku, gdy powstawały zręby „Solidarności” na Uniwersytecie Jagiellońskim. Basia reprezentowała Wydział Filozoficzno-Historyczny, do którego należał jej Instytut, ja – Wydział Filologiczny. Na ogólnych zebraniach organizacyjnych i w czasie towarzyszących im dyskusji Basia dała się poznać jako osoba skromna, a jednocześnie odważna, bardzo solidna, punktualna i niezwykle pracowita. Podejmowała się różnych zadań organizacyjnych i informacyjnych. Mógł na niej polegać każdy członek tej dynamicznie rozwijającej się niezależnej, samorządnej organizacji, która dla Polaków była prawdziwym darem niebios. Dodatkowo spotykałam się z Basią w moim środowisku – Instytucie Filologii Wschodniosłowiańskiej UJ, dokąd przychodziła na spotkania z moim promotorem – profesorem Ryszardem Łużnym, pierwszym przewodniczącym Uczelnianej Komisji Zakładowej „Solidarności” na Uniwersytecie Jagiellońskim, osobą znaną ze swoich prawicowych poglądów, przyjacielem ks. kardynała Karola Wojtyły. Nie zabrakło Basi również w legendarnym klubie Convivium w Collegium Novum UJ, gdzie zbierali się na kawie działacze uniwersyteckiej „Solidarności” różnych szczebli, aby wymienić poglądy i doświadczenia, planować przemiany w Polsce czy opowiadać dowcipy o władzy i milicji.

Już wtedy widać było, że Związek stał się pasją życiową Basi. Nie zaniedbywała obowiązków naukowych i dydaktycznych, ale Jej serce biło dla „Solidarności”. Przepelnione było pragnieniem prawdy i marzeniem o wolnej Polsce. Wierzyła, podobnie jak miliony Polaków skupione w tej organizacji, że prawda nas nie tylko wyzwoli, ale również uzdrowi nasze skarlałe w komunizmie życie społeczne. Często cytowała w swoich wystąpieniach Norwida i polskich romantyków. Już wtedy poświęcała się w „Solidarności” dla wolnej Polski, pracowała więcej od innych, tłumaczyła cierpliwie, że w ramach tego Związku trwać będzie długa walka o wolność.

W stanie wojennym działałyśmy obydwie w Tajnej Komisji Zakładowej „Solidarności” UJ – od grudnia 1981 roku do końca 1988. Basia posługująca się kryptonimem Maria pracowała najofiarniej i najwięcej, była bowiem sekretarzem Komisji. Punktualna, solidna, roztropna. Na odbywające się w różnych mieszkaniach spotkania przychodziła pierwsza, wychodziła ostatnia, często z ulotkami ukrytymi w kieszeniach szerokiego płaszcza. Redagowała wszystkie odezwy i informacje Komisji. Redagowała także jej podziemne pismo „Wolna Myśl”. Pierwsze jego numery przepisywała sama na maszynie przez kalkę. Dzięki zaletom swego ducha i charakteru Basia stała się naszym mężem zaufania w kontaktach z władzami podziemnej „Solidarności” Regionu, w której była działaczką MKS Kraków o kryptonimie Marysia, a następnie RKS – również jako Marysia. Doskonale sprawdziła się w każdej z tych struktur. Każda z nich dzięki Basi otrzymywała w porę informacje i materiały konieczne dla sprawnej działalności podziemnej. Podziwialiśmy tę delikatną, spokojną, pełną osobistego uroku kobietę, bo wiedzieliśmy, że dźwiga masę dodatkowych obowiązków, od których reszta naszej Komisji była wolna. Basia zapominała o sobie, nigdy nie narzekała na nadmiar pracy, zarażała swą solidnością i optymizmem. W czasie trwania Tajnej Komisji Zakładowej „Solidarności” UJ redagowała „Kronikę Małopolską”, organizowała kolportaż podziemnej prasy, była wykładowcą Chrześcijańskiego Uniwersytetu Robotniczego im. kard. Stefana

Wyszyńskiego w Krakowie–Mistrzejowicach (1985-1988), współorganizowała Komitet „Solidarności” Nauki (1986). Brała udział w ponownej rejestracji Solidarności UJ w 1988 roku. Po 1989 roku poświęciła się całkowicie działalności związkowej, dla której zrezygnowała z pisania habilitacji i związanej z nią kariery naukowej. Była przekonana, że jest to jedyna organizacja, dzięki której odrodzi się wolna Polska, że dojdzie do lustracji i dekomunizacji. Niezwykłą siłą potrzebną do wykonywania nowych obowiązków, jakie pełniła Basia do połowy lat 90. w Regionie Małopolska, Komisji Krajowej – jako jej członek (1090-1992), a także wiceprzewodnicząca „Solidarności” (1991-1992) i redaktor „Tygodnika Solidarność” (1995-2000) oraz Sędzia Trybunału Stanu ((1991-1993) – dawała jej głęboka wiara i częste, w ostatnich kilkunastu latach codzienne, uczestnictwo w Eucharystii, modlitwa i kontemplacja. Nie myślała o sobie, nie miała własnego mieszkania, samochodu, ambicji wybicia się za wszelką cenę. Żyła dla innych. Gdy okazało się, że nie będzie dekomunizacji ani lustracji, że Lech Wałęsa zawiódł, a prawda o nim jest żenująca, że tacy ludzie jak ona nie są już potrzebni „Solidarności”, nie załamała się. Z jeszcze większym żarem służyła nadal Bogu, ludziom i Polsce jako publicystka i działacz społeczny. W 2005 roku była współzałożycielem małopolskiej grupy działającej pod nazwą „Ujawnić prawdę” – tę o działającej w Polsce agenturze komunistycznej. Część tej prawdy – o agentach na UJ - udało się Basi ujawnić, co nie wszystkim się spodobało. Nade wszystkim samym agentom, którzy nie tylko nikogo nie przeprosili, ale w dodatku nadal zajmują wysokie pozycje na polskich uczelniach, często własnych, które spokojnie mogli zakładać. Basia powtarzała, że o nic innego jej nie idzie, tylko o to, aby ci ludzie nie gorszyli swym cynizmem młodzieży.

W ostatnich kilkunastu latach Basia zapisała niezwykle piękną kartę swojego życia poprzez bogatą działalność przy parafii Bożego Miłosierdzia na os. Oficerskim w Krakowie. Była nie tylko redaktorem wydawanego przez tę parafię tygodnika „Na Skale”, ale również autorem wielu publikowanych w nim artykułów o polskiej kulturze i tradycji, ludziach Kościoła, polskim patriotyzmie. Działała w kilku wspólnotach parafialnych, co podkreślił na pogrzebie Basi ks. proboszcz, wymieniając jej zasługi. Parafianie mówili o niej: nasza Pani Basia. Była bowiem otwarta na wszystkich, zwłaszcza biednych i zagubionych, szczególnie młodych, którym pomagała finansowo. Była wsparciem duchowym dla wielu księży, o których zawsze pamiętała w modlitwie. Osiemnastu uczestniczyło w Jej pogrzebie, dając świadectwo swej wdzięczności dla Niej. Pod koniec życia zmagająca się z ciężką chorobą nowotworową w sposób godny – bez żalu i skargi. Złożyła swój los w ręce Opatrzności, zdając się całkowicie na Nią. Kilkakrotnie prosiła mnie, abym się modliła jedynie o jej godne wytrwanie w cierpieniu. Gdy w Nowy Rok, na cztery dni przed śmiercią, odwiedziłam Ją w szpitalu, była pogodna i mówiła mi, że choć ciężko Jej oddychać, nie czuje większego bólu, że jest gotowa na spotkanie z Bogiem. Wydawało mi się, że bardzo tego pragnie.

Mam nadzieję, że z Jego rąk otrzyma nagrodę najwyższą.

(–) Anna Rażny

Z wielkim żalem żegnamy

zmarłego w dniu 13 lutego 2014 r.

Ś†P

Zbigniewa Romaszewskiego

**doktora fizyki, wieloletniego senatora, wicemarszałka Senatu RP VII kadencji,
Wielkiego Polaka, Człowieka prawego i niezłomnego.**

**Całym swoim życiem służył sprawie wolności Ojczyzny i obronie prześladowanych.
Bez wahań podejmował walkę z systemem totalitarnym,
przed powstaniem „Solidarności” i po jej powstaniu.**

**W wolnej Polsce starał się, by w naszym Kraju zapanowały: rzetelna demokracja
i rzetelne, uczciwe zasady życia publicznego.**

**Odszedł, choć tak bardzo tacy ludzie są potrzebni Polsce
Rodzinie składamy wyrazy głębokiego współczucia**

***Przewodniczący KSN NSZZ „Solidarność”,
Rada KSN NSZZ „Solidarność”
oraz Redakcja „Wiadomości KSN”***

UWAGA ! KOMISJE ZAKŁADOWE NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

W związku ze zbliżającym się Walnym Zebraniem Delegatów KSN NSZZ „Solidarność” Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność” zwraca się do wszystkich Komisji Zakładowych będących członkami KSN o **pilne uregulowanie zaległych i bieżących składek członkowskich.**

Delegaci Komisji Zakładowych, które miały zaległości w płatności składek, proszeni są o przedstawienie dowodu wpłaty składek na konto KSN przy dokonywaniu rejestracji na WZD.

Składki należy wpłacać na konto:

Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”

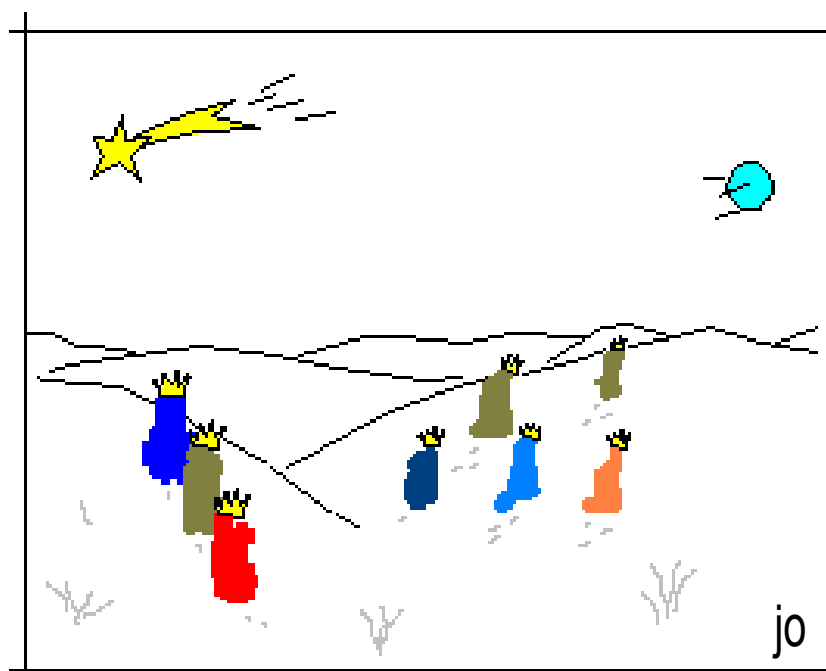
00-631 Warszawa, ul. Waryńskiego 12

PKO BP VI/WARSZAWA

Nr rachunku: 92 1020 1068 0000 1102 0000 2733

Przypominamy i prosimy o zwrócenie uwagi na konieczność umieszczania na drukach przelewów pełnej nazwy Komisji Zakładowej oraz okresu za jaki odprowadzona została składka.

Barbara Jakubowska
Skarbnik KSN NSZZ „S”

„Wiadomości KSN” Biuletyn Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
Redaguje zespół: Anna Gołębiewska, Wojciech Pillich, Janusz Sobieszczęński, Krzysztof Weiss.
Redaktor naczelny: Janusz Sobieszczęński,
opracowanie językowe: Jerzy Jackl, opracowanie techniczne: Elżbieta Smorzewska.
Adres redakcji: Krajowa Sekcja Nauki NSZZ „Solidarność”, ul. Waryńskiego 12, 00-631 WARSZAWA
Nr konta: Sekretariat Nauki i Oświaty, KSN NSZZ „Solidarność”
92 1020 1068 0000 1102 0000 2733
tel/fax (0-22) 825 73 63, tel.(0-22) 234 98 78, kom. 0 603 123 438
e-mail: KSN@interia.pl ; krajowasekcjanauki@gmail.com ; <http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn> ;
„Wiadomości KSN” są dostępne na stronie internetowej KSN On line pod adresem: <http://www.solidarnosc.org.pl/~ksn>